

KHÁI HUYỀN,

CHƯƠNG BỐN PHẦN I

 A-men. Ngợi khen Chúa. [Băng trống—Bt.]...bản thân. Tôi nghĩ đó là thái độ của rất nhiều người. Nó rất hay, em gái xinh đẹp ở đó, câu thơ vừa rồi đó. Tôi chắc chắn đánh giá cao điều ấy. Và chúng ta...sắp bước vào đêm Giao Thừa tôi không nghĩ là anh chị em có thể hát bài gì hay hơn, thích hợp hơn nữa cho đêm nay.

2 Có vẻ như chúng ta đang bắt đầu một năm tốt đẹp; ừ-m, tốt lành và có tuyết rơi và thời tiết ẩm ướt bên ngoài, thời tiết đặc trưng của Indiana vào thời điểm này trong năm. Vì vậy tôi thấy ở đây anh chị em là những người đến từ Georgia, và trên Ohio. Bây giờ, Anh Dauch, anh và Chị Dauch đều biết rõ điều đó là gì, như Ohio cũng vậy. Và...nhưng, chúng ta sẽ đến một Xứ nơi sẽ không có những điều đó. Ừ-m. Đó là vấn đề.

3 Đây là đêm Giao Thừa. Và, tất nhiên, mọi người đều có một lời hứa nguyện cho mình được viết ra và một cam kết mà anh em sẽ thực hiện cho Năm Mới, sau đó khoảng ngày mốt tất cả chúng sẽ bị vi phạm. Và vì thế, anh em biết, anh em lật sang một trang mới cho mỗi năm, nhưng rồi lật ngược trở lại vào sáng hôm sau, lại làm điều đó lần nữa.

4 Nhưng có một điều duy nhất mà—mà tôi muốn nói, và đó là như Sứ đồ Phao-lô đã nói, “Quên hết mọi sự ở đằng sau, mọi lỗi lầm của mình và mọi sự mà tôi đã làm, tôi nhắm mục đích mà chạy để giựt giải về sự kêu gọi cao quý trong Đấng Christ.” Đó là điều duy nhất mà tôi hối tiếc là những lỗi lầm trong những năm qua, và quá khứ của đời mình, và tôi chỉ biết khiêm nhu cầu xin Ngài ban cho ân điển để bước tới theo sự kêu gọi từ trên cao. Tôi chắc chắn rằng đó là bằng chứng của—của tất cả chúng ta, tất cả chúng ta đều cảm thấy như vậy.

5 Xin lỗi đó là một đêm tồi tệ và—và mọi người đã không đến được. Và tôi đã gọi cho Anh Neville, tôi thậm chí không biết liệu

anh ấy có thể đến được đây hay không. Và rồi Anh Skaggs đến, và anh ấy đến từ Kentucky nơi nó có độ sâu một mét hoặc hơn nữa ở đó. Và vì vậy...Hay là, “Khoảng chừng như thế này,” vì thế anh ấy đã phải nhờ một nông dân kéo xe mình lên vài lần và đưa anh qua đồi bằng một xe máy kéo. Và vì vậy tôi đã nghĩ, “Ồ, nếu nó chỉ lún hai hoặc ba in-sơ, thì không có gì đáng ngại, ừ-m, miễn là nó như thế thôi.” Nhưng các con đường đều có thể đi qua được và mọi người đang đi tiếp.

⁶ Bây giờ, dĩ nhiên, tối nay là một đêm mà anh em sẽ được nghe từ nhiều mục sư truyền đạo, khác nhau đến giảng dạy. Và họ có thể sẽ tiếp tục qua các phần khác nhau tối nay, cho đến nửa đêm. Tôi nghĩ họ sẽ ngồi và xem nếu...cho Năm Mới đi...đi vào, và năm cũ đi ra. Và thông thường họ kêu gọi đến quanh bàn thờ và cầu nguyện và—và thề nguyện với Đức Chúa Trời và làm mới lời thề của—của họ.

⁷ Tôi đã nói với Anh Neville...Và tôi đã gọi cho anh ấy để xem anh ấy có đến không. Tôi đã nói nếu anh ấy không đến, tôi sẽ cố gắng làm hết sức mình. Và sau đó nếu anh ấy không thể đến đây vào buổi sáng, ồ, tôi sẽ tiếp tục làm tất cả những gì tôi có thể làm trong khi anh ấy—anh ấy không có ở đây. Và tôi đã nói với anh ấy rằng tôi sẽ thử tối nay, nghĩ về việc chỉ có một sứ điệp dài khoảng mười lăm phút, hoặc điều gì đó. Và, chúng tôi thấy nhiều mục sư khác đang ngồi ở đây, chờ đợi.

⁸ Vì vậy tôi đã...nghĩ rằng tôi sẽ bắt đầu và chỉ tiếp tục trong Sách Khải Huyền này, chỉ theo trình tự, chọn chương thứ 4 ngay bây giờ, chúng ta bắt đầu. Và nếu lần này chúng ta không nói hết được thì lần sau chúng ta sẽ tiếp tục. Rồi đến chương 5, và 6, và nếu như chúng ta có thể. Chúa vừa giúp để chúng ta có thể hoàn thành nó.

⁹ Tôi muốn nói, trước khi chúng ta bắt đầu, rằng đã có...đã có một sự thăm viếng cách đây một lát từ—từ...Anh Drummond Thom và vợ anh ấy. Đây là mẹ và cha của chị ấy đang ngồi ở đây tối nay. Và họ vừa mới từ Châu Phi trở về họ đã có những buổi nhóm cứu rỗi linh hồn tuyệt vời và những buổi nhóm chữa lành Thiêng liêng. Người phụ nữ nhỏ bé này đã mang theo bà ấy, tôi tin rằng, chỗ của bà cô ấy, ngày nọ, và họ có buổi nhóm trong

tù, và những tội nhân đến với Chúa, và mọi thứ. Thật tuyệt vời khi Đức Chúa Trời sử dụng cặp vợ chồng trẻ đó. Họ hiện đang ở đây trong một khoảng thời gian ngắn để thực hiện việc truyền bá phúc âm.

¹⁰ Nếu anh em mục sư nào...Tôi muốn viết cho Anh Drummond một...Drummond, tôi, vâng, tôi bị lẫn lộn cái tên đó. Tại sao anh ấy không thể lấy một cái tên tiếng Anh thật hay và quên cái tên cũ đó đi nhỉ? Chúng ta hãy cho anh ấy một con số, anh nói gì nhỉ, vì tôi không thể đọc đúng tên của anh được, không. Tôi không nghĩ một nửa trong chúng ta có thể đọc đúng nó được. “Drummont,” tôi nghĩ, đó là cách anh em phát âm nó đúng; và Chị Charlotte. Nếu bất kỳ ai trong anh em muốn có họ, tôi chắc chắn thích nghe họ đến trong nhà thờ của anh em.

¹¹ Người phụ nữ đó, Chị Charlotte này, chị ấy chỉ là một người trẻ tuổi. Cách đây một lát chị đã đưa ra lời làm chứng ở đó, với Meda, về kinh nghiệm họ đã có ở Châu Phi, và tôi nói với anh em đó là...Billy, nó đã làm nhớ lại những thời xưa cũ; nghe như nói tiếng Afrikaans. Và vì vậy trận chiến diễn ra ở dưới đó cũng như ở đây.

¹² Nếu có ai muốn mời Anh Drummond cho một...và Chị Charlotte, cho một chiến dịch tại hội thánh của họ, nếu muốn, anh em chỉ cần gọi Anh Tony Zabel ở đó theo số MELrose 7-3945. Nếu anh em muốn ghi nó lại, một số quý vị mục sư truyền đạo, tôi chắc chắn giới thiệu Anh...Vì anh ấy là một thầy giảng dạy đầy ơn, một con người ngay thật, đó là điều rất cần thiết cho một sự khởi đầu, hãy bắt đầu. Và anh rất can đảm, một chàng trai tốt, và tôi thích anh ấy rất nhiều. Bây giờ, anh em ghi nhớ, MELrose 7-3945. Và tôi sẽ để danh thiếp nhỏ này ở đây, nơi mà nếu anh em...Đó là danh thiếp của họ, nếu lỡ như anh em không thể viết được con số, ồ, thì anh em có thể lấy nó, hoặc bất cứ lúc nào vào giờ giải lao giữa những buổi nhóm khác tối nay. Và lấy số điện thoại và gọi cho họ nếu anh em muốn mời họ đến một số trong các nhà thờ của anh em để nhóm, hoặc ai đó mà anh em biết mà muốn mời họ, vì họ đang tổ chức một chương trình truyền giáo lớn xuyên suốt nước Mỹ.

¹³ Điều đó không có nghĩa gì sao? Khi mà Châu Phi phải gửi những nhà truyền giáo đến nước Mỹ đây! Đây là nơi rất cần họ, ngay ở đây, còn tồi tệ hơn cả ở nơi đó.

¹⁴ Vậy bao nhiêu người sung sướng và vui mừng vì Chúa đã cứu các bạn qua một năm nữa? Và chúng ta ở đây, đang đến cuối con đường. Và cầu nguyện để Chúa sẽ tha thứ cho chúng ta tất cả tội lỗi và những thiếu sót của chúng ta.

¹⁵ Bây giờ, tôi muốn nói điều này trước khi tôi bắt đầu. Tôi chúc, mỗi một người trong tất cả anh chị em, một năm mới khỏe mạnh và đầy phước hạnh và nhiều thành công nhất mà tôi có thể cầu mong cho anh chị em. Chúa ở cùng anh chị em! Nguyện anh chị em sẽ được tấn tới cả về thuộc thể, và thuộc linh, và về tài chánh, và vật chất. Mọi điều mà Đức Chúa Trời có thể ban cho anh chị em, tôi cầu nguyện để Ngài sẽ thực thi điều đó.

¹⁶ Bây giờ tôi đang đối mặt với một năm mới, bản thân tôi, duy chỉ có Đức Chúa Trời mới biết điều gì xảy đến trong tương lai. Và quyết định của chúng ta phải được thực hiện ngay lập tức. Chúng ta có tất cả những thứ của mình. Anh Jim, ở trên đó, đã chuẩn bị xong điều đó rồi, cho những lời mời và những công việc quốc tế, mang tính toàn cầu; để xem nơi nào Đức Chúa Trời sẽ dẫn dắt chúng tôi đến. Và tôi chắc chắn rất cần lời cầu nguyện của anh chị em, những người hết lòng cầu nguyện cho tôi để Đức Chúa Trời sẽ không để tôi bị sai lạc. Tôi—tôi...Về bất cứ điều gì tôi muốn trở thành, là chân thành và không bao giờ sai lầm. Và bây giờ, tôi đã có một năm tốt đẹp.

¹⁷ Nhiều khi, mọi người hiểu nhầm. Và khi họ nói, “Anh Branham, anh thì—anh thì...anh không đi đến những nơi anh thường đi trước đây, và như những vị mục sư truyền đạo khác làm, và có tất cả...” Tôi—tôi đã học được một điều, học được một bài học từ Kinh Thánh của chúng ta và từ Chúa chúng ta, rằng Chúa Jêsus không phải là một người tự khoe về mình. Ngài—Ngài thiếu điều đó, Ngài đã không khoe khoang. Đấy, Ngài—Ngài không tự đề cao mình, chút nào. Và tôi cũng không tin các môn đồ Ngài là những người tự đề cao mình. Chưa bao giờ họ tự đề cao về bản thân họ.

18 Đó chính là điểm mà tôi nghĩ chúng ta bỏ lỡ rất nhiều điều thật quý báu ngày hôm nay, (Có thể đây chỉ là ý kiến riêng của tôi.) rằng, khi chúng ta phải thối phòng lên về mọi thứ, anh em biết tại sao, tôi nghĩ nó giống như là một sự trình diễn hơn là sự thiêng liêng.

19 Anh em có chú ý trong sự đến của Chúa không, những người mà thực sự tiếp nhận Ngài? Là Si-mê-ôn, không ai chưa từng nghe gì về ông, nhưng ông đang tìm kiếm Chúa. Bà An-ne mù lòa, trong đền thờ. Giăng Báp-tít, trong đồng vắng. Và những người...

20 Giăng đã đi vào trong đồng vắng lúc chín tuổi, không hề ra khỏi đó cho đến năm ông ba mươi tuổi; ở trong đồng vắng. Và những người như vậy là những người tin cách thầm lặng, và khiêm nhường, họ đang tìm kiếm sự đến của Chúa. Và họ không hề thối phòng những buổi nhóm của họ cho to lên, và phải đưa nó lên những bảng hiệu lớn (“Thời giờ! Thời gian!”) và—và phát trên truyền hình và mọi thứ. Điều đó hoàn toàn phù hợp với những ai muốn làm theo cách đó, nhưng, đối với tôi, điều đó dường như không giống Đấng Christ.

21 Tôi biết có lần các anh em của Ngài đã nói với Ngài, rằng, “Ngài làm được những phép lạ này, sao Ngài không đi lên đây đến—đến Giê-ru-sa-lem? Và chúng ta sẽ đến đó trong ngày lễ Vượt Qua, tỏ mình cho thầy tế lễ thượng phẩm Cai-phe, và tất cả những người đó, và cho họ biết. Hãy làm điều đó trước họ như thế, để họ có thể nhìn thấy các công việc của Ngài. Và bây giờ, hãy xem, Ngài đang làm mấy việc ngớ ngẩn gì với đám người đánh cá, và vân vân, ở dưới sông, và hạ người thấp hèn đó? Điều gì...Tại sao Ngài không lên đây và để cho cả thế giới nhìn thấy nó?” Hiểu không?

22 Chúa Jê-sus phán, “Giờ của các ngươi thì có luôn luôn, nhưng giờ của Ta chưa đến.” Ừ-m. Hiểu không?

23 Giăng đã một lần...Giăng Báp-tít, lời—lời Kinh Thánh đã nói về sự đến của ông. Và đã nói, “Khi người đến, rằng...” Ồ, Ê-sai đã nói, khoảng bảy trăm mười hai năm trước khi ông được sinh ra, “Có tiếng của một người kêu trong đồng vắng.” Và nói, “Mọi núi đều nhảy nhót như cừu tơ, mọi chiếc lá đều vỗ tay, mọi nơi cao đều bị hạ xuống, mọi nơi sũng thấp đều được làm cho cao lên.”

24 Những lời tiên tri như thế! Các mục sư truyền đạo của thời đó nghĩ gì...Khi họ đọc Điều đó, chắc hẳn họ đã phải nói rằng, “Chao ôi! Khi nhà tiên tri vĩ đại đó đến, mọi người sẽ biết ông ấy. Đức Chúa Trời sẽ chỉ vén bầu trời, những hành lang của Thiên đàng sẽ hạ xuống, một cỗ xe bằng lửa sẽ di chuyển xuống, ban nhạc thiên sứ sẽ hộ tống người xuống trần gian.”

25 Khi đến, người là một thầy giảng già nua có râu bù xù, quần quanh mình một tấm da cừu, cùng với thắt lưng cũng bằng da. Có lẽ chưa hề tắm; ba hoặc bốn tháng một lần. Từ trong đồng vắng, đi ra, đứng trong bùn, sâu đến đầu gối, giảng dạy, “Hãy ăn năn, vì Nước Thiên đàng đã đến gần!” Ông không hề đi đến bất kỳ thành phố nào. Nếu ai muốn nghe ông giảng, họ phải đi đến sông Giô-đanh để nghe ông, những người mà muốn nghe. Ông đã làm gì? Ông đã làm rung động dân tộc, ông đã làm rung chuyển thế giới.

26 Có một sự lay chuyển đang diễn ra mà người ta không biết gì về nó cả. Khi Chúa Jêsus đến, Ngài không bao giờ bày tỏ chính Ngài ở những người cao trọng. Ngài đến bằng Chính Ngài, Ngài đến với Ai đang tìm kiếm Ngài. Đó chính là nơi có sự lay chuyển đến. Đó là những gì Ngài làm ngày hôm nay. Đức Thánh Linh đến với những ai mà Đức Chúa Trời đã kêu gọi. Có một sự rung chuyển lớn giữa vòng những kẻ được Chọn. Một việc quyền năng, vĩ đại đang xảy ra, nhưng thế giới không biết gì về nó.

27 Họ nghĩ rằng, tất cả mọi thứ hoa mỹ to lớn này, và những chương trình phát sóng, và truyền hình toàn cầu, và các tòa nhà hàng triệu đô la, và mọi thứ, mà đó là những thứ sẽ trở nên tuyệt vời. Trước mặt Đức Chúa Trời đó là điều rồ dại. Đức Chúa Trời không nhìn vào những điều to lớn. Điều mà con người cho là “khờ dại,” thì Đức Chúa Trời gọi là “Vĩ đại”; còn việc gì con người cho là “vĩ đại,” thì Đức Chúa Trời gọi là “khờ dại.” “Điều đó làm vui lòng Ngài, dùng sự rao giảng của kẻ rồ dại, để cứu rỗi những kẻ bị hư mất.”

28 Bây giờ, Giảng. Anh em nghĩ họ sẽ nói gì? “Có một kẻ cuồng tín ở ngoài kia, một gã có bộ dạng trông dơ dáy bù xù, đi ra từ trong đồng vắng quần quanh mình một tấm da cừu. Và, tại sao, ông ta lại đứng trong bùn, đi chân trần, đứng đó trên bờ sông

Giô-đanh, và đang thực hiện ngoài đó. Ai đã từng nghe về một việc như vậy chưa?”

²⁹ Khi Chúa Jê-sus đến. “Một Đấng Mê-si, được sinh ra ở đẳng kia trong chuồng gia súc, trên đồng rơm, và—và đàn gia súc ồn ào xung quanh? Và—và cùng với một người mẹ...Bất hợp pháp, như cha của người ấy...Người mẹ đã làm mẹ trước khi họ lấy nhau, tại sao, Ngài được sinh ra ngoài hôn nhân thánh. Gã đó thì sao?” Ồ, chao ôi! Hiểu không? Nhưng Nó thì Vĩ đại, họ thật sự đã không biết về Nó. Hiểu không? Họ không biết Nó.

³⁰ Và Phúc âm ngày nay cũng “Vĩ đại.” Và Phúc âm đang làm rung chuyển như Nó chưa rung chuyển trước đây, nhưng Nó đang làm rung chuyển trong dân sót lại. Đúng vậy, khiến họ sẵn sàng.

³¹ “Ngài đã đến với Dân Ngài, song Dân Ngài chẳng hề nhận lấy Ngài.” Ngài đã phán cùng các môn đồ, “Chớ đi đến những con đường của dân Ngoại, nhưng hãy đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Và, khi các người đi, kể nào tiếp các người tức là tiếp Ta. Hễ thành nào các người vào một thành, mà người ta không tiếp các người, thì hãy phủ bụi nơi chân các người và bỏ đi. Và quả thật Ta nói cùng các người, thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ có thể được tha thứ trong ngày Phán xét nhiều hơn điều sẽ xảy ra cho thành đó.” Và ngày nay một trong những thành phố mà đã từ chối những người đó đều đang nằm trong tro bụi. Mọi người đã tiếp nhận họ, thì đang đứng vững như ngọn tháp. Đúng thế, đấy. Cần phải có thời gian dài để trả lời; nhưng Đức Chúa Trời trả lời, đừng lo lắng. Tôi không bắt đầu với điều đó, thì tôi sẽ không bao giờ đi vào sách Khải Huyền. Ồ!

Ôi, tôi muốn nhìn thấy Ngài, ngược nhìn mặt
 Ngài,
 Để ngợi ca mãi mãi về ơn cứu rỗi của Ngài;
 Trên đường phố Vinh hiển xin để tôi cất cao
 tiếng hát;
 Khi mọi sự quan tâm qua đi, và cuối cùng về
 nhà, vui mừng khôn tả.

³² Tôi thích điều đó. Chúng ta hãy cúi đầu trong giây lát. Anh em có muốn đứng trước khi làm điều đó không? Tôi—tôi nghĩ...

Kinh Thánh nói, “Khi các người đứng, cầu nguyện, hãy tha thứ.” Bao nhiêu người trong anh em có yêu cầu mà muốn được biết đến bằng cách giơ tay lên? Hãy nhớ rằng, Đức Chúa Trời thấy điều đó, Ngài biết tất cả về điều đó.

³³ Lạy Cha Thiên Thượng chúng con, chúng con đang đến gần sự Thánh khiết Thiên Liêng của Ngài trong Danh Đức Chúa Jêsus, là Danh đầy đủ mọi sự đã được ban cho ở đây giữa loài người, mà ngay cả các gia đình trên Trời và dưới đất đều được đặt tên “Jêsus.”

³⁴ Và chúng con cầu nguyện, lạy Chúa, rằng Ngài sẽ nhận sự tạ ơn của chúng con. Trước tiên, để bắt đầu, một năm nữa sắp qua đi...như chúng con đang có giờ thờ phượng tối nay, chúng con nhóm lại đây để dâng lời ngợi khen, học hỏi Lời Ngài và biết điều CHÚA PHÁN NHƯ VẬY có nghĩa gì. Biết bao nhiêu điều chúng con có thể viết ra giấy để tạ ơn! Những điều nhỏ nhất mà chúng con đã thoát khỏi trong năm này, mà Sa-tan lẽ ra đã kết liễu cuộc đời của chúng con, nhưng Ngài vẫn chưa làm xong với chúng con. Vì vậy chúng con vẫn đang tiếp tục. Lạy Chúa, chúng con tin rằng chúng con chỉ sinh ra và lớn lên trên thế gian này để tôn vinh và làm vinh hiển Ngài.

³⁵ Và chúng con cầu nguyện, Cha ôi, chúng con cầu xin Cha tha thứ mọi sự vi phạm và mọi lỗi lầm mà chúng con đã vấp phải trong suốt linh trình. Xin cho chúng con quên đi mọi lỗi lầm của mình khi chúng con xưng chúng ra, chôn chúng trong Biển Quên Lãng, trong Danh Chúa Jêsus, đừng bao giờ đào chúng lên nữa; nhưng bây giờ cứ bước tới dấu hiệu này, tới Con Người toàn hảo đó, Chúa Cứu Thế Jêsus. Xin nhậm lời tối nay, Cha ôi.

³⁶ Khi tôi tớ Chúa nói, mỗi người trong họ, xin Ngài xúc dầu cho họ bằng Thần Linh Sự Sống, và xin cho họ giảng như chưa từng có trước đây, và mang các sứ điệp vào hội thánh tối nay.

³⁷ Và chúng con đã nhóm họp ở đây dưới mái nhà nhỏ này, rằng chúng con biết ơn vì điều đó, Chúa ôi. Chúng con rất biết ơn khi có một ngọn lửa ấm áp để cùng ngồi bên nhau, vì một mái nhà trên đầu chúng con, đó là tất cả những gì cần thiết.

38 Vì kho báu của chúng con không ở trên thế gian này, nhưng ở trên nước hầu đến. Đức Chúa Trời ôi, chúng con đang đặt ở đó nơi mà chúng con tin rằng những kẻ trộm không thể đào ngạch khoét vách và cướp được, và không có sâu mọt hay ten rét làm cho hư hỏng, vì của cải chúng con chính là Sự sống Đời đời. Và chúng con cầu xin, Cha ôi, rằng Cha sẽ giúp chúng con khắc ghi điều này trong suốt cuộc đời của chúng con.

39 Xin khiến chúng con xứng đáng là những tội tở. Xin cất mọi tội lỗi ra khỏi chúng con, Chúa ôi, cả quá khứ. Đặt nó...Xin cho mọi gốc rễ của ác ý và mọi sự cay đắng sẽ được loại bỏ khỏi cuộc sống của chúng con, để chúng con có thể khiêm nhu và êm dịu trước Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho chúng con có một năm tuyệt vời nhất chúng con chưa từng có, năm sắp tới đây. Xin nhậm lời. Xin ban cho chúng con giờ này, tối nay, biết sâu nhiệm hơn về Lời Ngài khi chúng con chờ đợi những sứ điệp của Ngài. Chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus. A-men. Xin mời ngồi.

40 Bây giờ, tôi thấy hơi khó nhìn chiếc đồng hồ ở gần đó, và tôi không muốn anh em phải chờ đợi lâu, vì vậy tôi sẽ cố gắng làm càng nhanh càng tốt và hoàn thành phần này. Và, có thể, nếu chúng ta không làm xong, thì sáng mai chúng ta sẽ cố gắng có thể tiếp tục, ý Chúa. Và sau đó nếu Anh Neville không xuất hiện, hoặc bất cứ điều gì, ờ, thì tôi sẽ cố gắng, ý Chúa, được ở đây để tiếp tục buổi nhóm trường Chúa nhật.

41 Bây giờ, đừng quên bây giờ:

Cầu nguyện, cầu nguyện, cách duy nhất
...để lên chốn cao hơn;
Cầu nguyện, cầu nguyện, lời cầu nguyện của
đức tin
Sẽ mang xuống những ơn phước của Đức Chúa
Trời.

42 Đó là con đường duy nhất anh em sẽ phải trải qua. Chúng ta hãy hát với nhau. Năm Mới này bây giờ, chúng ta có nhiều thời gian.

Hãy cầu nguyện, cầu nguyện, cách duy nhất
 Để lên chốn cao hơn;
 Cầu nguyện, cầu nguyện, lời cầu nguyện của
 đức tin
 Sẽ mang xuống những ơn phước của Đức Chúa
 Trời.

⁴³ Vì vậy, nếu lời cầu nguyện của đức tin mang đến những phước lành của Đức Chúa Trời, thì chúng ta hãy tiếp tục cầu nguyện. Thật vui mừng, tối nay, chúng ta có những gương mặt mới trong Vương quốc của Đức Chúa Trời mà đã không có trong năm ngoái. Và tôi, cứ tiếp tục cầu nguyện rằng ngày càng có nhiều hơn nữa sẽ được thêm vào mọi lúc. Và một nửa vẫn chưa bao giờ được cho biết điều gì sẽ xảy ra ở phía bên kia.

⁴⁴ Bây giờ, chúng ta sẽ lật tới chương thứ 4 của sách Khải Huyền. Có người nào cần Kinh Thánh không? Chúng tôi có một số Kinh Thánh ở đây nếu anh chị em muốn đọc theo chúng tôi. Được rồi, một trong những người giữ trật tự đến bây giờ, chúng tôi vừa có cả một loạt Kinh Thánh ở đây. Một người trong các ủy viên, những người giữ trật tự, hoặc một ai khác cũng được, lên đây ngay bây giờ. Anh Zabel ơi; hãy nhờ đến một người nữa. Nếu anh em muốn phát cho cả hai dãy, thì chúng ta sẽ đi xuống ở giữa lối đi. Và ai muốn có một cuốn Kinh Thánh, để cùng theo dõi với chúng tôi, ồ, chỉ cần lấy chúng xuống ngay và đưa chúng cho bất kỳ ai muốn có chúng.

Và bây giờ chúng ta muốn anh em trở lại với sách Khải Huyền, chương 4.

⁴⁵ Và, bây giờ, nếu quý vị đang ngồi phía sau và muốn di chuyển lên phía trước đây, chúng ta thật có nhiều chỗ tối nay để anh em di chuyển lên. Và làm cho anh em cảm thấy thoải mái, và chỉ đi ngay vào bài học và giúp tôi đọc nó, và nghiên cứu nó khi chúng ta đến với nhau. Có chỗ ngồi ở trên đây. Tôi nhìn thấy có một vài người nữa đang vào. Và ở đây vẫn còn hai chỗ ngồi ngay tại đây. Đây là một chỗ cho một chỗ duy nhất đó ngay tại đây. Và ngay phía sau đây, có những chỗ ngồi ở trên đây. Tôi đoán những cái quạt này là loại rất phổ biến.

46 Và bây giờ, bao nhiêu người thích bài học của chúng ta mà chúng ta vừa có, bài học tám ngày về *Bây Thời Đại Hội Thánh?* Cảm ơn. Khiến chính tôi cảm thấy dễ chịu, bởi vì chính tôi thực sự nhận được một ơn phước lớn lao từ chúng.

47 Bây giờ, tối nay với chương 4, chúng ta sẽ bắt đầu ngay bây giờ, Giăng đã nói với Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê. Và trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê này, nó là thời đại hội thánh hỗn độn nhất so với những thời đại còn lại.

48 Và chúng ta tìm thấy điều thảm hại nhất trong phần cuối cùng của Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, Chúa Jêsus đứng bên ngoài hội thánh của Chính Ngài nơi Ngài đã bị đuổi ra khỏi, đang gõ cửa, cố gắng để vào lại bên trong. Đó không phải là tội lỗi sao? Tôi nghĩ đó là về một trong những câu Kinh Thánh thảm hại nhất mà tôi đã từng đọc. Chúa Jêsus, đứng bên ngoài cửa của Chính Ngài, và hội thánh của Ngài đã gạt Ngài ra bên ngoài, còn Chúa thì đang cố gắng vào bên trong chỉ để cứu họ. “Kẻ nào mở cửa, để cho Ta vào lại trong nhà của Chính Ta, Ta sẽ ăn bữa tối với người và người với Ta.” Đó không phải là một...điều đó không thảm hại sao? Đức Chúa Trời của Thiên đàng, đã bị loại bỏ ra khỏi hội thánh của Chính Ngài, bởi những tín điều và giáo phái và cách mà người ta đang làm. Loại họ ra...gạt Ngài ra khỏi hội thánh, công nhận tín điều của họ.

49 Nó giống hệt như ngày mà Chúa Jêsus đã bị đóng đinh trên cây thập tự. Và đó là khi họ chấp nhận Ba-ra-ba, một kẻ giết người, và đóng đinh Chúa Jêsus. Đã tha cho một kẻ giết người trong số họ, mà đã được chứng minh là “một kẻ giết người,” và chấp nhận...và chối bỏ Chúa Jêsus Christ, Đấng duy nhất có thể ban Sự sống cho họ.

50 Và đó cũng chính là điều mà mọi giáo phái, và giáo phái Ngũ Tuần, đã có ngày nay. Người ta thấy rằng các giáo phái tàn lụi nhanh chóng ngay khi chúng ra đời. Chưa bao giờ có một giáo phái (trong—trong những trang sử) mà đã từng được lập và từng làm thành điều gì ngoại trừ sự tan rã cách đột ngột cả. Mọi dấu kỳ, phép lạ, và các ân tứ, và mọi điều khác thấy đều rời khỏi họ, ngay khi họ lập giáo phái. Và thay vì chấp nhận Chúa Jêsus ban cho họ Sự sống, họ đã đi ngay trở lại và tha bổng cho Ba-ra-ba

ở giữa họ lần nữa. Đó không phải là điều gì đó kinh khủng sao? Không lạ gì khi Đức Chúa Trời bị đuổi ngay ra khỏi hội thánh của Ngài, và đang đứng, gõ cửa, thời đại hội thánh cuối cùng, cố gắng để vào lại.

⁵¹ Bây giờ, chúng ta thấy rằng Khải Huyền được chia làm ba phần. Phần thứ nhất gồm ba chương đầu, nói về Hội thánh, Sứ điệp, thiên sứ...cho các thiên sứ của Hội thánh. Và từ...Và rồi Hội thánh không được nhắc đến nữa ngay trong chương 3, không xuất hiện lại cho đến chương thứ 19, trong chương thứ 19 Nó đã trở lại. Giữa thời kỳ này, Đức Chúa Trời đang xử lý với người Do Thái. Sau đó, kể từ đó, nó ở giữa sự xuất hiện của thành phố lớn của Giê-ru-sa-lem, và sự—sự đóng ấn của dân Y-sơ-ra-ên, và vân vân, ở kỳ cuối cùng.

⁵² Vậy thì, vì vậy tối nay chúng ta rời...Ngay sau đây, Giảng đã nhìn thấy...Ở trên đảo Bát-mô...Bao nhiêu người trong anh em còn nhớ từ Bát-mô...đến bờ biển là bao xa? Nó đã đi mất bao xa? Đúng vậy, khoảng ba mươi dặm, tính từ bờ biển. Và bao xa chung quanh Patmos? Anh em còn nhớ địa hình nơi này không? Khoảng mười lăm dặm xung quanh nó. Và nó đã được sử dụng để làm nơi lưu đày cho người La Mã, đưa các tù nhân ra đó. Và Giảng bị ra đó vì điều gì? Ông đã làm gì? Ông đã—ông đã trộm cắp cái gì đó chẳng? Không. Có phải ông...Họ đem ông ra đó vì ông đã làm rối loạn dân chúng và...hoặc làm điều gì ác chẳng? Không. Vậy ông ra đó vì điều gì? Vì Lời của Đức Chúa Trời và sự làm chứng của ông, vì sự rao giảng Phúc âm.

⁵³ Và việc gì có thể xảy đến với một Cơ-đốc nhân mà không vì điều tốt nhất chẳng? Không, không, không. Vậy Đức Chúa Trời đã đem một mình ông ra đảo để làm gì? Để ban cho chúng ta Sách Khải Huyền này. Xem đây, Đức Chúa Trời có thể đánh lừa ma quỷ bất kỳ lúc nào Ngài muốn. Phải không? Ngài có thể làm thật đơn giản. Tôi thật yêu Ngài. Bởi vì, tôi không cần phải là thông minh, đây. Bây giờ, nếu tôi thông minh, tôi sẽ cố quên tất cả về điều đó vì tôi biết không ai có thể thông minh như Ngài. Và vì vậy tôi—tôi chỉ...Bất kỳ điều gì tôi có, tôi đều đầu phục Ngài và chỉ làm điều gì Ngài phán bảo. Chỉ vậy thôi. Đôi khi nó rất trái ngược với cách tôi nghĩ. Nhưng tôi biết, nếu Ngài dẫn dắt nó, thì Ngài

rất thông minh. Ngài biết việc Ngài đang làm, còn tôi thì không biết. Vì vậy tôi để Chúa làm việc đó, anh em biết đấy, thế thì nó thật sự...nó ổn thỏa. Hiểu không? Vì vậy tôi chỉ để cho Ngài làm điều đó. Vậy đó, Anh Neville. Vâng, thưa anh, chỉ để Ngài làm điều đó. Hiểu không? Ngài là Đấng biết công việc Ngài đang làm, còn tôi thì không. Hiểu không? Vì vậy tôi hoàn toàn không cố gắng dành lấy những đóa hoa hay những thứ thật to lớn vĩ đại. Và chỉ hạ mình xuống, và nói rằng, “Có con đây, thưa Cha, bất cứ lúc nào Cha muốn.” Vậy cứ tiếp tục như thế và nó luôn luôn thành công.

54 Vì vậy, Giăng, chúng ta sẽ không có một—một Sách Khải Huyền nếu như điều đó đã không xảy đến cho Giăng, và nếu Giăng đã không đi ra đảo. Đó chính là cách mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta Sách Khải Huyền. Ông đã ở ngoài đó, tôi nghĩ, khoảng ba năm, và về Sách...đã viết Sách Khải Huyền.

55 Bây giờ, thế thì chúng ta tạm rời xa ông ở câu cuối cùng của lời mời, là câu 22 của chương thứ 3, “Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh.”

56 Bây giờ, hãy bắt đầu chương thứ 4:

Kể đó tôi nhìn xem, và, này, một cái cửa được mở ra trên trời: và tiếng thứ nhất mà tôi đã nghe nói với tôi như... một tiếng loa phán cùng tôi rằng; mà rằng, Hãy lên đây, và Ta sẽ cho người thấy điều sau này phải xảy đến.

57 Chúng ta sẽ đọc Nó từng câu một. Và tôi đã ghi chép nhiều câu Kinh Thánh ở đây, một quyển đầy những ghi chép, và tôi không biết là chúng ta sẽ học được Nó đến đâu. Xin Chúa dẫn dắt chúng ta. Bây giờ, hãy xem, Lời là:

Sau những việc này (sau thời đại Hội thánh)...

58 Và tất cả điều này từ đây trở đi, bây giờ, sẽ liên quan, sẽ xảy ra trên thế gian sau sự Cát lên của Hội thánh. Đấy, sau sự Cát lên. Điều này sẽ trở lại bây giờ để đón dân Y-sơ-ra-ên. Sau thời đại Hội thánh, sau những thời đại của Hội thánh, và họ...Hội thánh không hề được đề cập cho đến Khải Huyền chương thứ 19 khi Nó quay lại với Chàng Rể của Nó. Ngợi khen Đức Chúa Trời vì Tiệc Cưới!

59 Chúng ta hãy chỉ đọc điều đó. Anh em có muốn đọc những lời Kinh Thánh này khi chúng ta học qua không? Được rồi. Hãy lật sang Khải Huyền 19. Được rồi, thưa quý vị, Khải Huyền 19. Chúng ta hãy bắt đầu ở câu thứ 7, Khải Huyền 19. Đây là lúc Hội thánh xuất hiện trở lại, không được nhắc đến cho đến chương 19.

Chúng ta hãy hớn hở và vui mừng, và tôn vinh Ngài: vì lễ cưới của Chiên Con đã đến, và vợ Ngài đã sửa soạn.

60 Ồ, tôi—tôi có thể giảng về điều đó cho đến nửa đêm và không nói nó nữa chừng được. Hãy xem, “Vợ Ngài đã sửa soạn cho chính Nàng.”

61 Charlie, Anh Neville, cùng hết thầy anh em, đúng điều mà chúng ta đã nói đến, ở dưới đó, và Rodney, ngày nọ. Thấy không? Khi Ê-li-sê quăng chiếc áo choàng đó trên Ê-li...Hay Ê-li mặc nó cho Ê-li-sê; ông đã với tay lại và cởi nó ra lại, tự mặc cho mình rồi đi bộ với chiếc áo khoác trên mình cho đến khi ông băng qua sông Giô-đanh, và đi lên trên núi và lên xe ngựa, ném chiếc áo trở lại.

62 Khi một Cơ đốc nhân được cứu trước tiên, mặt của người ấy quay về phía Đấng Christ, sau đó người ấy có việc gì đó để làm cho chính mình. Bước kế tiếp, người ấy phải, thánh hóa chính mình khỏi mọi thói hư tật xấu, “quăng hết mọi gánh nặng sang một bên, chính Mình sẵn sàng. Cô Dâu đã chuẩn bị cho chính Mình sẵn sàng!”

63 Điều này nhắc tôi nhớ lại một chuyện nhỏ, tôi chỉ phải kể cho anh em nghe trước khi chúng ta tiếp tục. Ở phía Tây, cách đây một thời gian, nhiều năm, có Công ty Đóng gói Armour và Swift lớn này. Họ làm ăn bằng cách, họ đến đó và mua gia súc và mua các trang trại chăn nuôi gia súc. Và họ kiếm được rất nhiều tiền, và họ đã mua tất cả các trang trại nhỏ, và có hàng triệu mẫu trang trại như vậy, nuôi gia súc Hereford to, khỏe này trong những khu vực. Của riêng họ...Sở hữu các tuyến đường sắt của riêng họ và những thứ để đưa gia súc của họ từ đồng cỏ này sang đồng cỏ khác.

64 Và Armor và Swift có một trang trại lớn, và một ngày nọ, họ có một quần đốc ở đó, giám đốc, chính là, của trang trại, ông ta có khoảng bốn hoặc năm cô con gái. Và họ phát hiện ra rằng một trong những anh em lớn của Armor là...hoặc, không phải anh em, mà là con trai, sẽ đến thăm trang trại. Và anh ấy là một—một chàng trai trẻ, độc thân. Và tất cả những cô gái này chắc chắn rằng họ sẽ quyến rũ chàng trai này ngay khi anh—anh ấy tới. Và vì vậy tất cả họ đều đã sẵn sàng và chuẩn bị mọi thứ.

65 Khi chàng trai đến đó, họ đi đón chàng và mặc những chiếc váy theo kiểu xưa, dành cho các ngày lễ hội của họ, có tua rua trên đó, và eo thắt thật sát hông kiểu của năm .44' và họ đội mũ đội hơi chếch ra phía sau, anh chị em biết đấy. Và họ sẽ giống như những người phương tây thực sự, và mỗi người trong các cô gái này sẽ có được...Một trong số họ sẽ lấy chàng trai này.

66 Và họ đã có một—một người em họ ở đó mà mẹ cô đã chết và cha cô đã chết. Cô ấy là em họ, và cô ấy gần như là người nô lệ cho tất cả những người ở đó. Và tất cả mọi việc dơ bẩn, cô phải làm, rửa bát đĩa và mọi thứ. Và cô không có quần áo, cô phải mặc những đồ còn thừa lại và...

67 Vì thế khi đến ngày chàng trai đến, tất cả họ đều lên xe ngựa của họ và, đi ra, xuống sân ga để đón chàng. Và họ bắn súng, và đua ngựa, và làm mọi thứ. Và họ đưa chàng đến trang trại nuôi gia súc. Và đêm đó họ tổ chức một buổi tiệc thật linh đình. Và họ ra đó trên bãi cỏ khô và bãi quây súc vật, và họ—họ hát và họ nhảy múa, và suốt đêm. Chàng đã ở đó trong hai hoặc ba ngày.

68 Cô em họ này...Bây giờ, tôi sẽ ví sánh điều này với điều gì đó bây giờ. Những người anh em họ của chúng ta đều ăn mặc chỉnh tề, những ngọn tháp lớn và những nhà thờ đẹp, và trông giống như nếu có bất kỳ cái tên xấu xa điều đó phải được gán cho những người ngũ tuần, điều gì đó sai trái. Họ cũng làm điều sai trái, nhưng không được nghe gì về điều đó, anh em thấy đấy. Họ hầu như thuộc về tầng lớp cao, vì vậy họ...anh em không nghe về điều đó. Nhưng hãy để một mục sư Ngũ tuần nào đó phạm sai lầm một lần, và, thưa anh em, tôi nói cho anh em biết, họ sẽ đăng nó trên khắp đất nước trên mọi tờ báo. Vâng, thưa anh em. Nếu một anh em ngũ tuần nào đó cầu nguyện cho một đứa bé, rồi

nó chết, mọi tờ báo trong nước sẽ đưa tin, “Sự Chữa lành Thiêng Liêng Là Sự Cuồng Tín.”

69 Ô, vậy thì tại sao không đưa mọi ca thất bại của bác sĩ lên mặt báo? “Cái gì có thể áp dụng cho người này, thì cũng có thể áp dụng cho người khác.” Hiểu không? Vì vậy, nếu họ làm thế, thì các tờ báo sẽ không đủ chỗ trong các cột để viết tất cả người chết. Nếu tôi đi ra đây vào một nghĩa trang và nói, “Hỡi những người đã chết dưới sự Chữa lành Thiêng liêng hãy đứng lên,” và rồi cũng nói, “Hỡi mọi người đã chết dưới sự điều trị y khoa hãy đứng lên,” số người chết này sẽ nhiều hơn cả triệu lần. Và điều đó hoàn toàn đúng. Vì vậy nếu họ định chỉ trích một người, hãy chỉ trích người kia. Vì vậy điều đó là đúng. Nhưng mỗi năm họ giết hàng triệu người bởi các ca phẫu thuật và thuốc men, nhưng anh em chưa bao giờ nghe một lời nào về điều đó. Anh em thấy không?

70 Vì vậy, cô em họ này, cô phải làm hết tất cả mọi công việc nặng nhọc. Vì vậy khi, đột nhiên, chàng trai...một đêm khi bữa ăn tối kết thúc và họ đã khiêu vũ, và mỗi người trong số những cô gái này đều đã làm đẹp cho mình, các bạn biết đấy. Và cô bé tội nghiệp này phải mặc một chiếc váy nhỏ, cũ, rách rưới. Và một đêm cô ấy đang ngồi trong sảnh lộn xộn sau khi bữa ăn tối kết thúc, và cô ấy đã rửa bát đĩa và cô chạy ra sân sau để đổ nước rửa bát ra ngoài. Cô ấy...khi cô quay lại hàng rào trang trại, thì thấy anh chàng đứng đó, dựa vào hàng rào. Anh ấy nói, “Xin chào.”

71 Cô gái rất ngượng ngùng, vì đó là chàng trai của người quản lý trang trại, con trai của người chủ trang trại. Cô giữ khay đựng bát đĩa thấp xuống, để anh không nhận thấy cô thật rách rưới; đi thụt lùi vào nhà, với đôi chân trần, nhìn lui, như thế này.

72 Và anh tiến về phía cô, nói, “Đừng sợ tôi.” Nói, “Tôi muốn nói với cô đôi điều.” Anh nói, “Tôi đến đây vì một mục đích, tôi đến để tìm một người vợ.” Và nói, “Tôi đã tìm kiếm khắp nơi.” Nói, “Tôi không muốn cưới cô gái nào ở thành phố, tôi muốn cưới một người mà tôi nghĩ là một người vợ thực sự.” Và nói, “Trong tất cả những người tôi gặp, tôi đã chú ý đến em ở đây. Và tôi được biết qua vài người rằng em là một người em họ.”

Nói, “Đúng vậy, thưa ông.”

73 Nói, “Tôi muốn hỏi em đôi điều. Em muốn kết hôn với tôi không?”Ồ, cô không biết phải làm gì lúc đó. Cô quá ngỡ ngàng, cô không—cô không biết mình phải trả lời với chàng trai như thế nào.

74 Ồ, tôi chỉ gần như hình dung cô ấy cảm thấy thế nào. Còn anh chị em? Khi tôi, từng là một tội nhân, không có điều gì tốt đẹp, con trai của một người nghiện rượu, Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, “Ta muốn con thuộc về Ta.” Làm sao Ngài có thể đến với một người như tôi? Làm sao Ngài có thể nói, “Ta sẽ cho người một nhà trên Thiên đàng”? Làm sao Ngài có thể phán, “Ta sẽ cứu người”? Một kẻ xấu xa như tôi, thì điều đó làm sao có thể xảy đến được? Nhưng Ngài đã làm vậy!

75 Cô ấy nói, “Thưa ông, tôi—tôi không—tôi—tôi không xứng đáng. Tôi không thể làm vợ cho một người như ông,” nói, “bởi vì ông là người quen sống trong sự giàu có. Còn tôi thì không có gì cả, tôi nghèo khổ.”

Anh đáp, “Nhưng em là sự lựa chọn của tôi.”

76 Và há không vinh dự sao khi Chúa Jêsus phán với anh em điều đó...? Anh em biết là mình không xứng đáng là một Cơ-đốc nhân. Anh em, không thể làm gì được cả, nhưng Ngài...Không có gì...Ngài—Ngài đã chọn anh em. Hiếu không? Ngài...Ấy là bởi lòng nhân từ của Ngài, lòng thương xót của Ngài mà Ngài đã chọn anh em. Anh em đã không chọn Ngài, anh em biết đấy, Ngài đã chọn anh em. Đúng thế.

Cô ấy nói, “Tôi—tôi không...” Cô ấy nói...

77 “Đừng để ý về quần áo của mình. Tôi không quan tâm đến điều đó, tôi chỉ quan tâm em là người thế nào thôi.” Anh ấy nói, “Em sẽ lấy anh chứ?” Và cuối cùng thì cô đã đồng ý. Và anh nói, “Ngày này sang năm, anh sẽ quay trở lại. Em hãy sẵn sàng. Mặc áo cưới vào, vì anh sẽ trở lại và cưới em ngay tại đây trên mảnh đất này. Rồi anh sẽ đưa em đến Chicago, đến Outer Drive, tại đó em sẽ được sống trong một tòa lâu đài. Và tất cả việc rửa bát đĩa, và các việc khác sẽ chấm dứt, lúc đó.”

⁷⁸ Khi các người chị, hoặc những chị em họ, nghe về điều đó, họ nói, “Mày là kẻ khờ khạo, hèn mọn, nghèo khổ! Ô, mày biết người đó không có ý ấy đâu!”

⁷⁹ Và điều đó há không giống những gì người ta nói ngày nay chẳng? “Làm sao có thể một nhóm thánh quá máu, một nhóm người hầu như không thể viết nổi tên mình, làm thế nào họ là một Hội thánh được? Làm thế nào sẽ có một nhóm người như vậy bao giờ?” Nhưng điều đó ổn cả. Khi chúng ta dính hôn và cảm nhận được nụ hôn đính ước của Đức Chúa Jêsus Christ trong lòng mình thì mọi tội lỗi chúng ta đều được xóa bỏ, Điều gì đó cho chúng ta biết rằng Ngài sẽ trở lại một lần nữa, chắc chắn vậy. Một ngày nào đó Ngài sẽ trở lại.

⁸⁰ Suốt cả năm cô ấy đã làm việc, làm nô lệ, tiết kiệm ở đây được số tiền nhỏ bảy mươi lăm xu, những gì—những gì họ cho ở đây để trả lương cho cô ấy một ngày. Và cô ấy đang dành dụm tiền để mua áo cưới, chuẩn bị mọi thứ. Ô, đó là tất cả những suy nghĩ của cô, chuẩn bị sẵn sàng. (Và anh ấy đã...“Nàng đã chuẩn bị cho Mình sẵn sàng.”) Cô mua y phục, áo cưới cho mình, trong khi những người chị họ thì cười cợt và chế giễu cô.

⁸¹ Cuối cùng đến...cuối cùng ngày ấy đến. Cô mặc áo cưới của mình (Ồ!), sẵn sàng mọi thứ đâu vào đấy. Và các cô chị đến vây quanh và cúi đầu trước cô và nói, “Ồ, mày thật là đứa ngớ ngẩn. Ô, mày biết là anh ấy không có ý đó. Anh ấy sẽ không ngỏ...lời cầu hôn với một đứa con gái như mày.” Nhưng, dù sao đi nữa, thì cô ấy đã sẵn sàng.

⁸² Vì vậy đến buổi tối muộn, họ bắt đầu chế giễu và đem cô ra làm trò cười. Cô cũng đứng ngay cửa, chờ đợi, dù sao đi nữa. Và vì vậy cô ấy...anh ấy nói, “Anh ấy nói anh ấy sẽ ở đây lúc mấy giờ?”

⁸³ Nói, “Anh ấy không nói.” Nhưng đã nói, “Cô ấy bảo...anh ấy đã nói với tôi đêm đó rằng anh ấy sẽ cưới...hoặc anh ấy trao cho tôi chiếc nhẫn đính hôn. Anh ấy nói, anh ấy đã nói với tôi rằng, ‘Vào ngày này năm sau.’ Vì vậy tôi vẫn còn một giờ nữa.” A-men, chỉ cứ chờ đợi. “Tôi còn một giờ, còn ba mươi phút, còn mười phút.” Và họ cười nhạo và chế giễu cô ấy, và gọi cô ấy mọi thứ.

⁸⁴ Nhưng, cuối cùng, đúng vào giờ phút quan trọng đó, họ nghe thấy tiếng cát quay dưới bánh xe, tiếng ngựa chạy tới. Thật là tuyệt khi thấy cô dâu nhỏ đó đã chuẩn bị sẵn sàng, cô lao ra khỏi cửa, và băng qua hàng rào phủ đầy hoa hồng ngoài đó, lao vào vòng tay của người đàn ông mà cô yêu, và là người chồng của cô, đến đón cô như vậy, và kết hôn và rước cô đi khỏi.

⁸⁵ Một số ngày này, thưa anh em, những người mà đang làm trò cười và nói “cuồng tín thánh,” và—và “ngũ tuần,” và những lời đại loại như thế...Chúng ta đang chờ đợi, chúng ta vẫn còn một ít thời gian. Họ nói, “À, không có gì khác biệt so với những gì đã từng có.” Đừng lo lắng, chúng ta vẫn còn một ít thời gian. Và vào thời điểm mà Ngài đã hứa, Ngài sẽ trở lại đây. Và một trong những ngày này chúng ta sẽ đáp một chuyến bay và đi khỏi. Cứ sẵn sàng! Cứ mặc sẵn Áo Cưới! Dọn sạch lòng mình khỏi những điều gian ác. Mọi điều mà...

⁸⁶ Hãy lắng nghe đoạn Kinh Thánh này đọc ở đây:

Chúng ta hãy hớn hờ và vui mừng, và tôn vinh Ngài: vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa soạn sẵn sàng. (Hiểu điều đó không?)

Và đã cho nàng được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn, sạch và trắng: vì vải gai mịn là sự công bình của các thánh đồ. (Ngợi khen Đức Chúa Trời!)

Và người phán cùng tôi rằng, Hãy chép, Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới của Chiên Con. Và người đã nói cùng tôi rằng, Đây là những lời chơn thật của Đức Chúa Trời.

⁸⁷ Vì vậy sẽ có một buổi nhóm trên không trung vào một trong những ngày này, trong sự êm dịu, ngọt ngào đó không xa nữa. Ừ-m. Chỉ cứ sẵn sàng! Cứ luôn sẵn sàng! Thanh tẩy lòng của anh em khỏi mọi suy nghĩ xấu xa. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời, bất kể trông tới tầm đến mức nào và bao nhiêu người cười nhạo và làm trò cười và nói, “Anh đã mắc sai lầm.” Hãy cứ sống cuộc đời thánh khiết và sống cho Đức Chúa Trời. Cứ vững bước, giờ sẽ đến!

⁸⁸ Vì vậy, anh em thấy đó, Hội thánh xuất hiện trở lại trong Khải Huyền 19:

Sau các việc này...(Sau khi ông thấy thời đại Hội thánh.)

Sau các việc này tôi nhìn xem, và, kìa, một cái cửa...

⁸⁹ Bây giờ, nhớ rằng, Giảng vẫn còn ở trên đảo Bát-mô. Và sau khi ông thấy tất cả các thời đại hội thánh đi qua:

...Tôi nhìn xem, và, kìa, một cái cửa mở ra trên trời:...

⁹⁰ “Một Cái Cửa.” Cửa là gì? Khải Huyền 3:8. Trong Khải Huyền, chương thứ 3 và câu thứ 8, “Ta biết các công việc người. Nay, Ta đã đặt trước mặt người một cái Cửa mở mà không ai đóng được, có thể đóng lại và không ai có thể mở được.” Ngài là Cửa! Cái Cửa! Đấng Christ là Cửa. Ngài phán, trong Thánh Giảng 10, “Ta là Cửa của chuồng chiên.”

⁹¹ Và trong miền quê, anh em thấy rằng một người chăn chiên chặn giữ bầy chiên của mình. Sau khi đếm và thấy chúng vào đủ cả rồi, thì anh ta nằm ngủ ngay cái cửa ra vào. Muông sói không thể nào đến mà lại không làm anh ta thức giấc, hoặc chiên không thể đi ra khỏi chuồng mà không đi qua anh ta. Ồ, bầy chiên cảm thấy được an toàn làm sao vì người chăn của mình đã nằm xuống ở cửa.

⁹² Nô-ê, trong Cựu Ước, đứng ở cửa tàu. Ồ, hãy lắng nghe; sẽ nói điều gì đó! Ông đứng ở cửa rao giảng về sự ăn năn và sự công nghĩa cho những người đã nhạo cười ông. Và cũng chính tại cái cửa mà ông đứng đó, không ai có thể vào bên trong chiếc tàu ngoại trừ bởi một cái cửa đó. Trên chiếc tàu đó không có cái cửa nào ngoài cái cửa đó.

⁹³ Và chỉ có một Con Đường duy nhất! Đúng vậy, Anh...?...Chỉ có một Con Đường duy nhất để bước vào trong Thân thể Đấng Christ. Chỉ có một Cửa duy nhất đối với Hội thánh Đức Chúa Trời hằng sống, và Chúa Jêsus là Cái Cửa đó! “Ta là Cửa! Ta là Đường Đi, là con đường dẫn tới Cửa. Ta là Cửa của chuồng chiên.”

⁹⁴ Ngài phán cùng thời đại hội thánh này rằng, “Ta đã đặt trước các người một cái Cửa mở.” Ngài phán điều ấy với thời đại hội thánh Giám Lý, họ đã quay lưng lại với Nó, đi vào trong sự tở

chức. “Nhưng Ta đã đặt các ngươi một cái Cửa mở.” Bây giờ, sau khi họ nhận được sự nên thánh, Ngài phán, “Ta sẽ đặt một cái Cửa mở,” đó là Đức Thánh Linh. “Bởi một Thánh Linh mà hết thấy chúng ta” (bằng cách nào?) “đều được báp-têm hiệp thành một Thân thể là Đấng Christ.” Ngài đặt sứ điệp đó trước hội thánh Giám Lý và họ quay lưng với Nó. Họ đến gần với sự nên thánh mà lại khước từ Đức Thánh Linh. Còn nhớ điều đó không? “Cái Cửa mở rộng” đó.

⁹⁵ Làm thế nào anh em vào được trong Đấng Christ? Bởi một Thánh Linh, Đức Thánh Linh, là Thánh Linh của Đấng Christ. Chúng ta bước vào bên trong, không phải bằng cái bắt tay, không phải bằng rảy nước, nhưng bởi một phép báp-têm của Đức Thánh Linh, tất cả chúng ta đều được báp-têm thành một Thân thể và trở thành những người dự phần của Thân thể đó. Một phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh để vào Cửa đó.

⁹⁶ Cái Cửa này ở trên Thiên đàng, Cửa đó, khi người ngược nhìn lên người đã thấy Đức Chúa Jêsus. Chỉ xem phần kế tiếp của nó. Cái Cửa đó, Đức Chúa Jêsus.

*...Tôi nhìn xem, và, này, một cái cửa mở ra ở trên trời:
và tiếng đầu tiên...tôi nghe là...một tiếng kèn...*

⁹⁷ Bây giờ cảnh vật thay đổi. Giăng đàng nhìn vào đảo Bát-mô, và bây giờ ông nhìn lên. Tại sao? Ông nhìn thấy điều gì đó đã xảy ra trên trái đất ở đây (những thời đại hội thánh này), tất cả đều hướng về Bảy Thời đại Hội thánh, và sau khi ông nhìn xuyên suốt các thời đại hội thánh, sau đó, sau khi các thời đại hội thánh đã ngừng lại, ông nghe một Tiếng nói. Và ông nhìn lên Trời và ông thấy một cái Cửa mở, và Tiếng đầu tiên giống như một tiếng kèn. Được rồi, cảnh vật đã thay đổi từ Bát-mô đến Thiên đàng.

⁹⁸ Tiếng nói giống hệt với Tiếng mà đã bước đi giữa bảy chân đèn bằng vàng; cùng một Tiếng nói ấy, Tiếng nói không thay đổi. Nhưng, Tiếng nói ấy, khi ông đã nghe Nó lần đầu tiên Nó đã ở đâu? Bao nhiêu người còn nhớ, trong thời đại hội thánh đầu tiên? Đấng sau ông. “Tôi được Thánh Linh cảm hóa nhằm ngày của Chúa,” Khải Huyền 1—1:10. Vì vậy ông... “Trong Thánh Linh.” Nếu anh em muốn ghi xuống câu đó trong Khải Huyền 1:10 và 13, “Nhằm ngày của Chúa, tôi được Thánh Linh cảm hóa,

và tôi nghe đằng sau tôi như một Tiếng kèn và nghe như tiếng nhiều dòng nước. Và khi tôi xây lại đặng nhìn xem, tôi thấy một Đấng đứng giữa bảy chân đèn bằng vàng.”

⁹⁹ Bấy giờ, sau khi Ngài đã cho ông nhìn thấy tất cả mọi điều màu nhiệm về bảy chân đèn bằng vàng (cầm bảy ngôi sao, và đội tóc giả màu trắng, và vân vân, và chơn như đồng sáng, và mắt như ngọn lửa, các biểu tượng), rồi ông nghe cũng một Tiếng nói đó (Hãy xem.) cất lên từ Thiên đàng. Và ông ngược lên nhìn thì thấy có một cánh Cửa mở ra. Ô! Một Cái Cửa mở vào Thiên đàng! Làm thế nào để anh em bước vào bên trong? Bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Cái Cửa đó, một Con Đường, không có con đường nào khác.

¹⁰⁰ “Kẻ nào trèo vào bằng con đường nào khác, thấy đều là kẻ trộm và kẻ cướp.” Và trong câu chuyện ngụ ngôn về một người đã leo lên và vào dự Tiệc Cưới nhưng không mang áo lễ, bị kết tội, bị trói và bị tống ra vào sự tối tăm bên ngoài. Một Con Đường duy nhất, đến với Bữa Tiệc Cưới. Tôi tin rằng tôi đã giảng về nó ở đây cách đây không lâu. Bất cứ khi nào chàng rể...Khi một người đàn ông cưới...cưới vợ ở thời xưa, người đó phải đích thân đi mời khách, người đó phải tự sắm sửa áo lễ cho khách. Vì vậy khi trông thấy người đàn ông này ở đó, anh ta đang ngồi trong bàn tiệc...Bao nhiêu người còn nhớ ẩn dụ này? Chắc chắn, anh em đã đọc trong Kinh Thánh. Và chú rể đã nhìn thấy một người dự tiệc không mặc áo lễ.

¹⁰¹ Đó là gì? Chàng Rể đứng ở cửa và tất cả khách đến dự đều mang theo giấy mời. “Chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha. Phàm những kẻ Cha đã ban cho Ta, hoặc được mời, sẽ đến cùng Ta.” Ở đây khách đến, đưa thiệp mời của họ, cho chàng rể, vì vậy mọi người đều sẽ trông giống nhau. Đó là một điều về niềm tin Thánh Linh tốt đẹp, lâu đời, làm cho mọi người khách đều như nhau. Dù họ giàu hay nghèo, bị trói buộc hay tự do, da đen hay trắng, đàn ông hay đàn bà, tất cả họ đều là một trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Và chàng rể đứng ở cửa và thu giấy mời, mặc cho khách chiếc áo choàng quanh người này, vậy nên kẻ giàu, người nghèo đều trông giống nhau. Đó là cách diễn ra trong Nước Đức

Chúa Trời, không có người lớn và kẻ nhỏ; tất cả đều là một người, tất cả đều là một trong Đấng Christ.

¹⁰² Bây giờ, anh em nghĩ sao khi Chàng Rể quay lại và thấy một người đang ngồi đó mà không mặc Áo Lễ? Nói, “Bạn ơi, bạn vào đây bằng cách nào?” Người đó làm thình, điều đó chứng tỏ rằng anh ta đã vào bên trong bằng cách nào đó ngoài cái Cửa. Anh ta đến bằng cửa sổ, anh ta đến bằng cửa sau. Và Ngài gọi anh ta là bạn, cho thấy anh ta là một thành viên giáo hội, “Bạn ơi, làm sao bạn vào đây mà không mặc áo lễ?” Bây giờ, Chúa Jêsus đã phán điều này, chính Ngài. Và Ngài cho gọi người đầy tớ, Ngài phán, “Hãy trói tay, chân nó lại.” Và anh ta đã bị quăng ra ngoài nơi tối tăm, là nơi sẽ có khóc lóc, than thở, và sự nghiêng rãng. Đó là Lời của Chính Đấng Christ, (Đúng.) “Nó bị quăng ra ngoài.” Bởi vì, điều đó đã chứng tỏ, không có Áo Lễ, anh ta đến bằng con đường khác ngoài cái Cửa. Nếu anh ta đến bằng Cửa, anh ta sẽ nhận được một chiếc Áo Lễ.

¹⁰³ Ồ, hãy lắng nghe điều này! Thế thì nếu Áo Lễ là sự báp-têm bằng Đức Thánh Linh, thì làm sao chúng ta định thay thế bằng cách khác được? Nếu thời đại hội thánh đầu tiên phải đến bằng Cửa, Chúa Jêsus Christ, chịu báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ, nhận báp-têm bằng Đức Thánh Linh, để mặc Áo Lễ, thì làm sao chúng ta đang đến bằng cách nào khác? Nếu bạn vào bởi giáo hội Giám Lý, bởi Báp-tít, hoặc bởi Ngũ Tuần, hoặc bất kỳ giáo phái nào khác, bạn sẽ bị trói và bị đuổi ra bóng tối bên ngoài. Anh em phải đến bởi Đức Chúa Jêsus Christ, là Con Đường, Cái Cửa, Lẽ Thật, Sự Sống. A-men!

¹⁰⁴ Được rồi, cùng một Tiếng nói, Khải Huyền 21, hoặc, Khải Huyền 1:10 và 13. Và tôi muốn anh em hãy chú ý, Tiếng nói mà ông đã nghe đang phán với ông có âm vang như tiếng loa. Anh em biết tiếng loa, phát ra âm thanh chói tai như thế nào. Loa có nghĩa là gì trong Kinh Thánh? Chiến tranh. Bất cứ lúc nào anh em thấy kèn thổi, trong một cuộc chiến...trong thời kỳ Kinh Thánh, âm thanh của nó có nghĩa là một cuộc chiến tranh, một sự mặc khải hoặc một điều gì đó xảy ra.

¹⁰⁵ Bây giờ, ông...Sau khi các thời đại hội thánh kết thúc, và mọi thứ đã sẵn sàng, sẵn sàng cho việc thiết lập của chương thứ 4 ở

đây, các thời kỳ hội thánh đã chấm dứt. Ngài đã rời thế gian, anh em thấy đấy. Hãy nhớ, Tiếng đã phán với ông, đằng sau ông, ở giữa bảy chân đèn bằng vàng, công việc đã được hoàn tất. Và bây giờ cũng chính Tiếng nói đó đang cất lên trên Thiên đàng. Nó là gì? Ngài đã cứu chuộc dân Ngài. Công việc trên đất của Ngài đã hoàn thành, và Ngài đã ở trong sự Vinh quang, kêu gọi Giảng, “Hãy lên đây!” Ừ-m. A-men! Điều đó khiến tôi có cảm giác như đang reo hò vào thời khắc Giao Thừa. Ồ, chào ôi! Thế đấy. Hãy xem, hãy sẵn sàng, “Hãy lên đây!”

¹⁰⁶ Chiến tranh! Đây là bối cảnh của một trận chiến lớn; những kẻ đã chối bỏ Sứ điệp của Đức Chúa Trời, đã chối bỏ Đức Thánh Linh, Sứ giả của bảy hội thánh. Kẻ mà đã từ chối Sứ điệp này về ân điển của Ngài không còn lại gì cả, ngoài sự phán xét đã sẵn sàng, tất cả trong khi Ngài đang sẵn sàng để trút các các tai vạ xuống trên trái đất bây giờ. “Hãy lên đây và Ta sẽ chỉ cho người những điều sắp xảy đến. Từ chối Đấng Christ, những tội nhân không có Đức Chúa Trời, Ta sẽ trút cơn thịnh nộ của Ta lên chúng.”

¹⁰⁷ Hãy xem sự sắp đặt. Ồ, khi chúng ta trải qua các đêm anh em sẽ hiểu được nhiều hơn và nhiều hơn nữa vào mọi lúc. Chúng ta không thể đưa mọi thứ vào đây, chúng ta phải tiếp tục tham khảo từ nơi này đến nơi khác. Thật đó sẽ là một điều khủng khiếp đối với những người ấy khi tiếng kèn cuối cùng vang lên, và khi trận chiến cuối cùng diễn ra, khi bài giảng cuối cùng được giảng, khi bài hát cuối cùng được hát, và chúng ta đứng ở Ngai Phán Xét của Đấng Christ. Anh em sẽ bị tra hỏi, “Tại sao các người không tiếp nhận Nó? Các người đã làm gì với Sự Sống mà Ta ban cho các người?” Anh em sẽ được yêu cầu đưa ra lý do. Rồi điều gì?

¹⁰⁸ Anh em đã nghe tôi hát bài hát đó, hoặc hát thử:

Lúc đó thì sao? Lúc đó thì sao?

Khi Cuốn Sách vĩ đại được mở ra, lúc đó thì sao?
sao?

Khi những kẻ chối bỏ Sứ điệp

Sẽ được yêu cầu đưa ra lý do, lúc đó thì sao?

¹⁰⁹ Sẽ đứng đó, chắc chắn như Quyển Sách này được chép. Anh em sẽ...anh em sẽ đứng đó và phải trả lời vì sao. Ồ, nó dành cho

chúng ta, thừa anh em, chị em của tôi, nó đúng với chúng ta, là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, để kiểm tra bản thân mỗi giờ trong ngày. Phao-lô nói, “Tôi chết hằng ngày. Tuy nhiên tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi.” Thấy không? Hãy kiểm điểm, vì anh em không biết giờ nào anh em sẽ phải ứng hầu để trả lời ở trên Cao kia.

110 Bây giờ, “Nghe Tiếng loa.” Được rồi. Hãy chú ý, chú ý điều Giăng đã nói, ông nói ở đây, trong phần cuối của chương 1 này:

...tiếng thứ nhất...thì...giống như tiếng loa mà đã nói với tôi; và nói rằng, Hãy lên đây,...

Hãy lên đây! Ta sẽ chỉ cho người các thời đại Hội thánh trên đất; bây giờ hãy lên đây, Ta sẽ chỉ cho người điều gì đó đang xảy ra ở đây.

111 Hãy xem, Đấng Christ đã lìa khỏi thế gian lúc đó, Ngài đã về trời trong sự Vinh hiển, thời đại Hội thánh đã qua, cho thấy rằng Thánh Linh của Ngài đã xong ở đây. Và Ngài đã đi vào miền Vinh hiển và đang gọi Giăng lên, và Ngài đã cho ông thấy những gì khác sẽ xảy ra. “Hãy lên đây.”

112 Bây giờ, chúng ta hãy chú ý Giăng, trong chương 2...câu thứ 2. Hãy chú ý, nhanh nào, Giăng đã thêm điều này:

Và tức thì...(A-men!)

113 Ồ, nếu tôi hành động kỳ cục, thì tôi thấy vui. Giăng nói thêm:

...tức thì tôi được Thánh Linh cảm hóa:...

114 Khi anh em nghe tiếng Đức Chúa Trời phán với mình, thì điều gì đó xảy ra. A-men! Ồ, nó đã xảy ra với anh em như thế không? Điều đó đã xảy ra với tôi, cách đây ba mươi năm, và từ đó đến nay tôi chưa có lần nào giống như vậy. Ồ, khi Ngài phán, “Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các con được yên nghỉ.” Điều đó đã thay đổi tôi.

115 Giăng nói:

...tức thì tôi được thánh linh cảm hóa:...(Linh gì vậy? Đức Thánh Linh. Ồ!)...Tôi được thánh linh cảm hóa: và, này, một chiếc ngai được đặt trên trời, và có một Đấng ngự trên ngai đó.

¹¹⁶ Xem này, Giảng đã lìa khỏi trái đất lúc bấy giờ. Đấng Christ đã lìa khỏi thế gian (trong hình thức của Đức Thánh Linh) và đã trở lại trong Thân thể lần nữa. Ngày nay Thân thể ấy ngự đó như là một sự kỷ niệm, một sinh tế. Chúng ta đi vào phần đó trong chương này ở đây. Nhưng Linh của Đấng Christ trở lại để sống trong Hội thánh, sống trong chúng ta.

¹¹⁷ Bây giờ, ngay sau khi Ngài đã cho thấy sự kết thúc của thời đại về công việc của Ngài ở đây, Ngài đã lên Thiên đàng, Ngài phán rằng, “Ta sẽ cho các người thấy điều gì sẽ xảy đến sau điều này, sau các thời đại hội thánh.” Ngài phán rằng, “Hỡi Giảng, Ta không thể nói chuyện với người dưới đó nữa, bởi vì Ta đã rời nơi đây, Ta lên nơi cao hơn. Hãy lên đây với Ta!” A-men! “Và Ta sẽ chỉ cho người điều gì sẽ xảy ra sau này.” Ồ, chao ôi! Ừm! Ồ! Được cất lên trong khả tượng, được đem vào trong sự Vinh hiển.

¹¹⁸ Kinh nghiệm của ông chắc hẳn là điều gì đó giống như kinh nghiệm của Phao-lô. Cô-rinh-tô Nhì 12:2 và 4, nếu như anh em muốn ghi xuống. Cô-rinh-tô Nhì...2 đến 4. Một ngày nọ Phao-lô cũng đã được cất lên, trong một...trong một khả tượng. Anh em biết điều đó phải không? Và ông đã nhìn thấy những điều mà ông không xứng đáng cho ông dù là nói đến; mười bốn năm, thậm chí chưa bao giờ điều đó được nhắc đến. Hiểu không? Nhưng hãy lắng nghe sự khác biệt giữa chúng.

¹¹⁹ Những gì Phao-lô đã thấy, ông bị cấm nói về nó hoặc đưa nó ra trước công chúng. Ồ, chao ôi! Tôi không tin ông có thể làm được điều đó. (Vì, một chuyến đi ngắn mà tôi đã đi một ngày, tôi không bao giờ có thể quên và sẽ không bao giờ). Thấy đó, ông—ông đã thấy những điều mà ông không thể nói về nó. Tôi đoán ông đã không có lời nào để...ông đã bị đem lên trên tầng Trời thứ ba, dầu vậy. Hãy xem, ở trên tầng Trời thứ ba.

¹²⁰ Thật là khác biệt khi Giảng được đem lên và gặp Chúa Jê-sus, ông đã...Phán, “Điều người thấy hãy chép vào một quyển sách mà gửi nó lại, gửi nó lại cho các hội thánh.” Phao-lô đã không được phép nói, còn Giảng thì được yêu cầu chép vào trong một quyển sách để gửi cho tất cả các thời đại. Ồ, chao ôi! Điều đó được bày tỏ bây giờ, được bày tỏ trong những ngày sau rốt này. Điều

đó đã không được bày tỏ trong thời của ông, nó được bày tỏ cho chúng ta ngày nay.

¹²¹ Ô, và chú ý, Giăng, được cất lên ngay sau thời đại hội thánh, là một hình bóng về Hội thánh được cất lên. Ngay sau khi thời kỳ hội thánh kết thúc, tức Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê này, thì đến sự Cất lên. Hội thánh được cất lên giống như Giăng, được đi vào trong sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời. Ô, chao ôi! Chà! Điều đó làm rung động linh hồn tôi. Được đem lên, ở sự Cất lên của Hội thánh! Và Nó nói...Nơi này, Sách Khải Huyền, đã được chép, đây, vào sự kết thúc của thời đại hội thánh.

¹²² Bây giờ, tôi có một vài điều nhỏ ở đây tôi muốn làm rõ về một điều chưa rõ ràng đã lâu ở giữa nhiều Cơ-đốc nhân trong suốt một thời gian dài. Và tôi nghĩ đến nó hôm nay, khi tôi đang nghiên cứu, và viết ra những lời Kinh Thánh, và tìm thấy các tên và các thái độ và những điểm khác nhau. Chúng ta sẽ lướt qua phần này một lát, cùng những chiếc cầu vồng và những biểu tượng, và vân vân. Tôi đã viết những câu Kinh Thánh này ra ở đây để tôi có thể xem lại chúng và tham khảo chúng, nếu tôi...sẽ nói. Bởi vì, thường thường, nếu tôi định nói điều gì đó như thế này, tôi sẽ...thì nó sẽ lại khác đi, tôi sẽ cố gắng học thuộc lòng. Nhưng cách này, khi anh em chỉ có ít thời gian, tôi muốn đề cập đến nó bởi vì nó đi xuyên suốt cả Kinh Thánh, từ đầu đến cuối.

¹²³ Bây giờ, trong Ma-thi-ơ 16:13, chúng ta tìm thấy điều này, nếu anh em đang ghi những câu Kinh Thánh. Ma-thi-ơ...Nếu anh em muốn lật ra...nếu anh em muốn lật tới nó, được rồi, Ma-thi-ơ 16:13. Đó là...Ồ, chúng ta sẽ chỉ lật lại và đọc nó, và rồi chúng ta sẽ hiểu rõ hơn. Ma-thi-ơ chương 16, và câu 13. Hãy lắng nghe kỹ bây giờ khi chúng ta đọc 16:13, “Khi Phi-e-rơ đến...” Hoặc:

Khi Đức Chúa Jêsus đã đến bờ biển thành Sê-sa-rê Phi-líp, Ngài bèn hỏi môn đồ, mà rằng: Theo lời người ta nói thì...Ta Con người là Ai?

Và họ thưa rằng, Một số người nói...Ngài nói là Giăng Báp-tít: kẻ nói là, Ê-li; và kẻ khác lại nói là, Giê-rê-mi, và, hay là một trong các đấng tiên tri.

Ngài đã nói cùng họ rằng, Nhưng còn các người thì nói Ta là ai?

Và Si-môn Phi-e-rơ trả lời và thưa rằng, Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.

Và Đức Chúa Jêsus trả lời và phán cùng người rằng, Phước cho người, hỡi Si-môn con Giô-na: ...thịt và huyết không hề bày tỏ điều đó cho người, nhưng là Cha Ta ở trên trời.

Còn Ta nói...cùng người, Rằng người là Phi-e-rơ, và trên đá này Ta sẽ lập hội thánh Ta; và các cửa âm phủ sẽ chẳng thắng được hội đó.

Và bây giờ...Và Ta sẽ trao cho người những chìa khóa của nước thiên đàng: và hễ điều gì người sẽ buộc ở dưới đất, thì sẽ bị buộc ở trên trời:... hễ điều gì mà người sẽ mở dưới đất thì cũng sẽ được mở ở trên trời.

Đoạn Ngài cấm môn đồ rằng họ đừng nói cho ai biết rằng Ngài là Đức Chúa Jêsus là Đấng Christ.

¹²⁴ Hãy lắng nghe kỹ bây giờ. Được rồi. “Từ lúc đó bắt đầu...Từ lúc đó Ngài bắt đầu...” Tôi muốn lấy một câu khác, anh em có thể đọc tiếp, lấy câu thứ 28 ở đây, vì anh em có thể đọc phần còn lại của nó khi về nhà.

Quả thật—Quả thật Ta nói cùng các người, Có một vài kẻ đang đứng đây, sẽ không nếm mùi sự chết, cho đến khi thấy Con Người ngự đến trong Nước Ngài.

¹²⁵ Oh, nghĩ về nó! “Một số người đang đứng đây, một số người đang đứng đây, sẽ không nếm mùi sự chết cho đến khi thấy Con Người ngự đến trong Nước Ngài.” Thật là một công bố tuyệt vời! Thật kẻ phê phán thích lấy câu đó ra và chỉ cho thấy người đó ngu ngốc như thế nào, thấy đó. Cách mà người đó thích nắm giữ điều đó, rồi nó ứng nghiệm và họ chẳng biết gì về nó cả. Hiểu không? Được rồi.

¹²⁶ Sau lời công bố mạnh mẽ của Phi-e-rơ, mà chúng ta biết rằng lời tuyên xưng của ông là...Ngài sẽ xây dựng Hội thánh Ngài trên chính vầng đá này. Chứ không phải Phi-e-rơ, là một hòn đá nhỏ, như Công giáo La-mã cố nói điều đó. Nhưng lời tuyên xưng của

Phi-e-rơ về sự Mặc khải, đó là Hội thánh. Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ Nó; chứ không phải một lời tuyên xưng của con người này, bởi vì sau đó ông đã sa ngã. Không phải là lời tuyên xưng Ngài là Con Đức Chúa Trời; vì họ biết Ngài là Con Đức Chúa Trời, Phi-e-rơ chỉ nói ra điều đó thôi. Nhưng điều đó là gì, là, sự Khải thị mà đã được bày tỏ từ trên Thiên đàng rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Phán, “Thịt và huyết chưa bao giờ dạy điều đó cho người, nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều đó cho người. Và trên đá này, sự xưng nhận mạnh mẽ đó, Ta sẽ lập Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ chẳng ảnh hưởng...thắng được Hội đó.”

¹²⁷ Hy vọng chúng ta không hết thời gian quá nhanh ở đây bây giờ, để chúng ta có thể đi vào ngay điều này. Và chúng ta muốn nhìn thấy điều đó tuôn tràn trên nhân loại như thế nào. Đó là một câu chuyện thật hay ngay ở đây nếu như chúng ta có thể thật sự đến với nó. Được rồi. Vâng, lời công bố mạnh mẽ, mà Phi-e-rơ đã...Ngài muốn lập Hội thánh Ngài trên lời tuyên xưng của Phi-e-rơ. Ngài phán, “Một vài kẻ đứng đây sẽ không nếm trải sự chết cho đến khi họ nhìn thấy—thấy Con của Đức Chúa Trời đến trong Nước Ngài.”

¹²⁸ Bây giờ, hãy nhớ, Ngài phán “một vài.” Điều đó là nhiều hơn một người, phải không? *Một vài* sẽ là nhiều, “nhiều hơn một.” Nhưng bây giờ hãy xem, tất cả các môn đồ của Ngài đang đứng ở đó, và Ngài đang hỏi mỗi người trong họ, “Các người nghĩ gì về *điều này*? Và các người nghĩ gì về *điều kia*?” Tuy nhiên Ngài phán, “Có một vài người trong các người đang đứng đây, một vài người đang đứng đây, sẽ không nếm trải sự chết cho đến khi họ thấy Con người đến trong Vương quốc của Ngài.”Ồ, chao ôi! Thật một lời tuyên bố tuyệt vời! Hãy suy nghĩ, điều đó đã được tuyên bố cách đây hai ngàn năm.

¹²⁹ Nó sẽ...sẽ...Lời Chúa có vô ngộ không? Mọi Lời mà Ngài phán sẽ ứng nghiệm chứ?

¹³⁰ Bây giờ, nếu chúng ta muốn, hãy lật lại chương 17 của Ma-thi-ơ là chương tiếp theo. Khi Ngài đem...Sau đó ít ngày, Ngài đem riêng ra, Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, lên núi, để làm chứng nhân. Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng; và họ được thấy Nước của Đức Chúa Trời đến trong năng quyền, họ đã thấy việc Nước Đức Chúa Trời

được tỏ ra. A-men! Ô, họ đã được đưa đến để chứng kiến Nước Đức Chúa Trời được diễn ra khi Nó đến, diễn ra trong Thiên hi niên. Họ được nhìn thấy trước sự sẽ xảy đến.

¹³¹ Trước đây đã lâu...một nhóm mục sư truyền đạo, Oral Roberts là một trong số họ. Cecil B. DeMille, khi anh ấy làm phim *Mười Điều Răn* này, anh ấy đã gọi cho Anh Shakarian, Anh Roberts, nhiều nhà truyền giảng trên khắp đất nước, bất kỳ nhà truyền giảng nào đều có thể đến, và mời họ vào trường quay trước khi phim được phát hành, và cho họ xem buổi diễn tập của phim trước khi nó được chiếu ra bên ngoài, khi họ đang tính phí hai mươi lăm đô la một vé. Nhưng anh ấy...Họ đã xem buổi trình chiếu của nó, và họ có thể thông qua ý kiến của họ về việc liệu có lời phê bình nào về nó hoặc những nhận xét nào, và vân vân. Họ đã xem nó trước khi công chúng được xem nó.

¹³² Và Chúa Jêsus phán, “Một vài kẻ trong các người đang đứng ở đây” (A-men!) “sẽ không nếm trải sự chết cho đến khi họ nhìn thấy Nước của Đức Chúa Trời ngự đến trong năng quyền,” hoặc “thấy Con Người hiện đến trong Nước Ngài,” đúng hơn. “Thấy Con Người đến trong Nước Ngài!” Vài ngày sau đó, Ngài đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, và đi lên một ngọn núi cao, và ở đó Ngài đã hóa hình trước mặt họ. Mặt trời, chiếu sáng, cũng không sáng bằng áo Ngài đang mặc. Biết bao nhiêu lần chúng ta đã học về những ẩn dụ, chúng ta sẽ tìm hiểu nó qua Kinh Thánh!

¹³³ Anh em có thể lấy một đoạn Kinh Thánh và đối chiếu cả Kinh Thánh lại với nó. Vâng, thưa quý vị. Không có một sơ hở ở đâu hết! Tất cả đều được kết nối bởi năng quyền của Đức Chúa Trời. Ma quỷ không thể chen vào nếu nó phải làm vậy. Đúng thế. Nó không thể đụng đến những người đã được thánh hóa là kẻ rao lời chứng của họ ở ngoài kia và tin vào Nước Đức Chúa Trời, và đã lấy mỗi câu Kinh Thánh và mặc lấy Nó bằng quyền năng Đức Thánh Linh, đã rửa sạch Nó trong Huyết; thế gian không thể xâm nhập vào nó, ma quỷ không thể xâm nhập vào nó. Họ đã chết, sự sống của họ được giấu trong Đấng Christ qua Dấu Ấn của Đức Chúa Trời, bởi Đức Thánh Linh. Làm thế nào mà ma quỷ có thể quấy rầy họ? Hừm! Họ ở đó, trong tình trạng này bây giờ.

134 Rồi ở nơi này, lúc ấy, ông nhìn thấy Sự Đến, hoặc buổi diễn tập. Và điều đầu tiên, thấy...điều ông đã thấy? Điều đầu tiên ông thấy trong sự Đến là Môi-se, đại diện cho các vị thánh đã chết mà sẽ được phục sinh. Ê-li đang đứng đó.

135 Ô, tôi muốn anh em để ý những gì sẽ xảy ra. Trước hết, đó là Môi-se; đó là tất cả sáu thời đại mà họ đã ngủ mê, sáu thời đại hội thánh. Không chỉ thế thôi, mà Ê-li cũng có ở đó; sứ giả của thời cuối cùng, với nhóm của ông, của người được biến hóa, người được Cất lên. A-men! Bây giờ trong tương lai; đang chờ đợi sự Đến.

136 Và tất cả họ làm gì...? Tất cả đã nhóm họp với Ngài. Ô, chao ôi! Điều đó là gì? Lời hứa của Ngài với Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, đã được ứng nghiệm. Đúng vậy. Vì Ngài đã phán, “Một vài kẻ đang đứng đây sẽ không nếm trải sự chết cho đến khi họ nhìn thấy Con Người đến trong Vương quốc của Ngài,” và họ đã xem buổi diễn tập của nó. Rồi sau điều này, sau khi sự sống lại...

137 Tôi muốn đưa anh em sang một vấn đề khác nữa; sau khi Chúa Jêsus chết, được chôn, trong Thánh Giăng 21:20. Một số người đã bắt đầu phân tích về điều này trong thời đầu. Ngay trong khi chúng ta còn đang học bài học, chúng ta hãy làm sáng tỏ nó. Trong Thánh Giăng 20:21, Chúa Jêsus đã gặp các môn đồ, nướng bánh và cá cho họ trên đồng lửa. Và khi họ đi lên bờ, Giăng dựa vào ngực Ngài; và Phi-e-rơ đặt câu hỏi, nói, “Điều gì sẽ xảy ra với người này?” Chúa Jêsus yêu Giăng, Giăng là một người của tình yêu thương. Và ông nói, “Điều gì sẽ xảy ra với người này? Về sau người sẽ ra sao? Tương lai người như thế nào?”

138 Và Chúa Jêsus phán cùng họ rằng, “Can hệ gì tới các người nếu người cứ ở lại cho đến khi Ta đến, cho đến khi Ta trở lại? Đó là gì?”

139 Và các môn đồ đã mắc sai lầm, họ nói rằng “Chúa Jêsus đã phán rằng—rằng—rằng ‘người sẽ sống cho đến ngày Chúa đến.’”

140 Nhưng Chúa Jêsus không sai lầm. Ngay tại đây trong Khải Huyền, chương 4, Đấng Christ đã giữ lời của Ngài! Ngài đã đem Giăng lên Thiên đàng và cho ông xem toàn bộ sự việc diễn ra. Vinh quang thay! Ông—ông đã nhìn thấy trước mọi sự. Ông đã

nhìn thấy nó sống động như thể ông đang sống trên đất vậy và thấy toàn bộ các thời đại hội thánh ứng nghiệm, về sự tái lâm của Chúa, toàn bộ Sách Khải Huyền. Ô, chao ôi!

¹⁴¹ Thấy những lời hứa của Ngài không thể sai lầm như thế nào không? Bây giờ, anh em đã chọn... Gia-cơ làm điều đó; Giảng, bắt cứ ai trong những người còn lại của họ; ngay cả Phao-lô cũng chưa bao giờ được nhìn thấy nó, kể nó, gì cả.

Ngài phán, “Can hệ gì tới các ngươi nếu người cứ ở lại cho đến khi Ta đến?”

¹⁴² Và vậy nên các môn đồ nói rằng, Ngài chỉ đã chọn Giảng và đem ông đi và cho ông thấy tất cả mọi sự trước khi ông chết, như thể ông đã sống xuyên suốt hết toàn bộ sự việc. Đã tỏ cho ông thấy điều gì sẽ xảy ra! (Thật tuyệt vời phải không, Anh Pat?) Ô, đấy, đã đem ông lên ngay. Ngay ở đây, chương thứ 4 và câu thứ 2, chứng minh điều đó. “Ngài chỉ cho ông thấy những sự đã xảy đến, đang đến, và sẽ đến.” Ngài chỉ cho ông thấy thời đại hội thánh, sự trở lại của người Do Thái, tai vạ trút xuống, sự Cất lên, sự Tái lâm, và Thiên hi niên, và Nhà Đồi đồi của người được Cứu rỗi của Ngài; như thể ông đã sống xuyên suốt hết mọi sự, và ông nhìn thấy tất cả điều đó xảy ra. Hiểu không? Hiểu không? Ngài đã đem ông lên và cho ông xem cuốn—cuốn—cuốn phim mà Ngài đang thực hiện, để cho ông thấy toàn bộ sự việc được diễn tập. Ôi, chao ôi!

¹⁴³ Ông được đem lên. Làm ứng nghiệm lời hứa của Ngài trong—trong Khải Huyền 4:2. Trước khi chết ông đã được đem lên trong Thánh Linh và được nhìn thấy mọi sự như ông đã từng sống. Ông—ông đã nhìn thấy mọi sự được chiếu lại. Do đó ông đã nhìn thấy, trong một khả tượng, thật chính xác những gì sẽ xảy ra và đã xảy ra trên đất từ lúc đó cho đến ngày Chúa Jêsus trở lại. Ông được tỏ cho thấy điều đó qua một khả tượng.

¹⁴⁴ Vì vậy các môn đồ...hoặc không ai từng nói rằng Ngài đã phán Ngài sẽ trở lại trong thời đại đó. Ngài phán, “Can hệ gì đến các ngươi nếu, (ngược lại), nếu người cứ ở lại cho đến khi Ta đến?” Rồi Ngài đưa ông lên và chỉ cho thấy mọi điều với ông và cho ông thấy chuyện gì sẽ xảy đến. Ô, tôi thực sự thích điều đó. Ưm. Ô, chao ôi!

145 Bây giờ chú ý, chúng ta hãy xem đây là gì:

Và tức thì tôi bị thánh linh cảm hóa: và, kìa, thấy một ngai đặt tại trên trời, và có một Đấng đương ngồi trên nó, trên ngai.

146 Có một “Tiếng” gọi ông. Ồ, Tiếng ấy! Ồ, tôi không thể không nhấn mạnh điều đó, Tiếng đó của Đấng đó ở đằng sau ông. Lúc đó ông nhìn quanh, và Ngài chỉ cho ông tất cả các thời đại hội thánh, vì ông đang đứng *trong* các thời đại hội thánh, bầy chơn đèn bằng vàng. Rồi ông nghe Tiếng ấy sau khi các thời đại hội thánh đã chấm dứt; Tiếng ấy lìa khỏi thế gian, đi lên. Khi Ngài vào trong sự Vinh hiển, ông nghe Ngài phán, “Hãy lên đây! Ta sẽ tỏ cho ngươi những việc sẽ xảy đến sau này.” Ồ, chao ôi!

147 Tiếng đó! Chúng ta hãy nói về Tiếng đó một chút; tôi đã chép một số câu Kinh Thánh ở đây. Chúng ta hãy lật tới Tê-sa-lô-ni-ca Nhất chương 4, và chỉ nghe thử xem Tiếng này sẽ nói gì. Ồ, tất cả chúng ta đều biết Tiếng này sẽ nói gì, không có...trước khi chúng ta đọc nó, phải không? Chúng ta biết điều gì sẽ xảy ra. “Tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại.” Đúng không? Anh em nào đang ghi nó, trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhất 4:16 và 17, “Tiếng nói,” Tiếng nói đó là Tiếng nói của Đấng Christ. Đúng thế không? Tiếng nói của Đấng Christ!

Vì tiếng...kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và những người chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết:

...còn chúng ta những người đang sống mà còn lại sẽ cùng họ được cất lên... để gặp Chúa trên không trung: và sẽ ở cùng Chúa mãi mãi.

148 Giống với Tiếng đã gọi Giăng, “Hãy lên đây,” cùng Tiếng mà đã phán với Giăng, “Hãy lên đây,” cũng là một Tiếng mà sẽ gọi Hội thánh ngày nào đó (A-men!), triệu tập Hội thánh.

149 Cũng là, cùng một Tiếng mà đã triệu tập Giăng lên, cũng chính là Tiếng gọi người chết La-xa-rơ bước ra khỏi mồ mả, cũng là Tiếng của thiên sứ trưởng. Đấng Christ là Tiếng của thiên sứ trưởng, “Tiếng của thiên sứ trưởng,” đấy. Ồ, Tiếng kèn đó của Đấng Christ kêu gọi Giăng đi lên, cũng chính Tiếng đó đã triệu tập La-xa-rơ. Anh em có để ý ở mộ của La-xa-rơ, Ngài phán với

một Tiếng lớn. (Chứ không nói, “La-xa-rơ, hãy ra.”) “*Hỡi La-xa-rơ, hãy bước ra!*” Nó đã triệu hồi ông từ kẻ chết.

¹⁵⁰ Và ông trả lời, “Có tôi đây.” Và ông đến từ kẻ chết, sau khi ông đã chết và thân thể ông đã bị thối rữa.

¹⁵¹ Cũng Tiếng đó phán với Giảng, “Hãy lên đây, Ta sẽ chỉ cho người xem một số điều sẽ phải xảy đến.”

¹⁵² Cũng Tiếng đó sẽ cất lên khi kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, “*Vì tiếng kèn...*” Kèn! Kèn là gì? Tiếng của Đấng Christ, cũng là Tiếng đã vang lên và gọi ông lên. Ông đã nghe một Tiếng nói như tiếng kèn vang lên và phán rằng, “*Hãy lên đây!*” Hãy xem sự sống lại sẽ diễn ra thế nào? Nó sẽ diễn ra trong khoảnh khắc, trong một cái chớp mắt. Tiếng nói đó cất lên nghe rõ ràng, và Ngài sẽ triệu tập Hội thánh, kêu gọi, “*Hãy ra khỏi nó.*” Tiếng hiệu triệu tuyệt vời đó. *Lạy Đức Chúa Trời, xin cho con nghe được Tiếng đó vào ngày ấy.*

¹⁵³ Như tôi vẫn thường nói...Tôi biết, như là một người phạm, Rodney, tôi biết rằng có một cánh cửa lớn tối tăm đặt trước mặt tôi, nó được gọi là cái chết. Mỗi khi tim tôi đập, tôi lại gần cánh cửa đó hơn một nhịp. Ngày nào đó trong những ngày này tôi phải đi vào nó. Nhưng tôi không muốn đi vào đó như một người hèn nhát, la hét hãi hùng. Tôi muốn vào nơi này, quần mình trong chiếc áo công bình của Ngài, biết điều này: rằng tôi biết Ngài trong quyền năng của sự phục sinh của Ngài; rằng một ngày nào đó khi Ngài gọi, tôi sẽ đi ra từ giữa những kẻ chết; khi Ngài triệu tập tôi xuất hiện trên Cao, khi tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên và kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, nếu tôi còn sống, tôi sẽ được thay đổi trong giây lát, trong nháy mắt, và sẽ đi với những người còn lại, đến gặp Chúa trên không trung. Tiếng kèn đó, âm thanh rõ ràng, to. Ừ-m. Ồ, nó sẽ giống như vậy, giống như vậy ở sự Tái lâm của Ngài.

¹⁵⁴ Không có tiếng lộn xộn về Nó. Giảng đã nghe Tiếng đó nói rõ ràng với ông, “*Hãy lên đây!*” và ông liền bước lên. A-men.

¹⁵⁵ Khi La-xa-rơ, trong kẻ chết, trong mồ; và linh hồn của ông, cuộc hành trình bốn ngày ở đâu đó, Tôi không biết linh hồn ông đã đi đâu, tôi cũng không nghĩ ai trong chúng ta biết được. Dù

ở đâu chẳng nữa, thì nó cũng không có gì quan trọng. Ngài chỉ gọi một người mà thân xác đã bị sâu mọt ăn; hôi thối, trong hầm mộ. Tiếng Kèn đó vang lên cách rõ ràng rằng, “Hỡi La-xa-rơ, hãy đi ra!” Ở đó một người đàn ông, đã chết và thối rữa, đã lác mình và bước ra khỏi hầm mộ, bước đi. Không có gì không chắc chắn về điều đó, phải không, thưa anh em? Không có gì là không rõ ràng ở đó!

156 Tương tự như tối nay, khi Tiếng kèn cất lên cách rõ ràng rằng, “Hỡi tội nhân, hãy ăn năn, Ta sẽ ban cho người Sự sống Đời đời.” Hãy hối cải, mỗi người trong anh em, và chịu báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, và anh em sẽ nhận lãnh được các ân tứ của Đức Thánh Linh. Đó là sự triệu tập. Không có gì không rõ ràng về Điều đó.

157 Tôi là chứng nhân rằng Nó là thật. Ngày nay có những nhân chứng khác, hàng triệu người trên khắp thế giới, đó là nhân chứng cho thấy đó là Lẽ thật. Khi Kinh Thánh đến, Lời Chúa, mỗi Lời Chúa là một tiếng kèn. Mỗi âm thanh của Lời là một tiếng kèn, tiếng kèn Phúc âm. Và khi Nó vang lên, đó là Lẽ thật. Khi Nó nói, “Đức Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” không có gì không rõ ràng về Điều đó. Ngài không hề thay đổi! Vâng, thưa anh em.

158 “Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, rồi các người sẽ nhận được sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Không có gì không chắc chắn về Điều đó.

159 “Ai nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta thì được Sự Sống Đời đời. Kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống dù đã chết rồi. Còn ai sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết. Người tin điều này không?” Không có gì không chắc chắn về Điều đó, “Kẻ ấy sẽ sống!”

160 “Kẻ nào ăn thịt Ta và uống Huyết Ta thì có Sự Sống Đời đời, và Ta sẽ khiến người ấy sống lại vào ngày sau rốt.” Không có gì không chắc chắn về Nó; không có gì; Đó là một âm thanh rõ ràng.

161 Ồ, tôi biết Nó, tôi đã nghe Nó vang lên trong lòng tôi một người Ai-Len đáng thương, tôi, một tội nhân bé nhỏ ngày nọ. Làm sao điều đó lại có thể xảy đến với tôi? Nhưng tôi tin Nó là

âm thanh rất rõ ràng, tôi đã tiếp nhận Nó. Tôi là chứng nhân rằng Nó là thật.

¹⁶² Một ngày nào đó Ngài sẽ triệu tập lại, chúng ta sẽ đi ra ngoài thế giới này. Vì không có gì không rõ ràng về tiếng kèn đó. Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị, không có tiếng không rõ ràng, bất cứ lúc nào.

¹⁶³ Ngày nay Ngài cũng dùng tiếng đó gọi chúng ta, nó cũng giống như khi Ngài bảo chúng ta bất cứ điều gì.

¹⁶⁴ Bây giờ, chúng ta hãy trở lại với câu đó:

*Và một...này, một cái ngai được đặt ở trên trời, (câu 2)
và một đấng ngự trên nó.*

¹⁶⁵ Lưu ý, “cái Ngai,” Ngài ngự trên Ngai. Ngài không còn đi giữa các chơn đèn, trên đất nữa. Sự Cát lên đã đến. Ngài đã ở trong miền Vinh hiển, đang ngự trên Ngai của Ngài. Tôi muốn anh em lưu ý, chúng ta sẽ thấy ngay trong chương 5, nó không phải là Ngai thi ân. Nó không phải là Ngai thi ân nữa, nó là Ngai của sự phán xét. Đó không phải là Ngai của ân sủng, mà là Ngai phán xét bởi vì lửa và sấm chớp và sấm sét phát ra từ nó; không còn nữa, lòng thương xót đã hết, thời đại Hội thánh đã kết thúc. “Kẻ ô uế vẫn cứ sống ô uế; còn người công bình vẫn công bình; người thánh khiết hãy tiếp tục sống thánh khiết,” không còn Ngai thương xót nữa.

¹⁶⁶ Tối nay, Huyết đổ ra trên Ngai ấy và sự thương xót dành cho tội nhân nào đang tìm kiếm sự thương xót. Nhưng vào ngày đó, sẽ không còn là một ngai thương xót, nó sẽ là một ngai phán xét với một Đức Chúa Trời giận dữ đang ngồi đó. “Ở đâu...Nếu người công bình hiếm hoi được cứu, thì kẻ tội lỗi và không tin kính sẽ xuất hiện ở đâu?” Ngay cả khi Ngài đến trong những đám mây vinh quang của Ngài, các ngọn núi sẽ cố gắng tìm một nơi để ẩn náu. Thế thì, *chúng ta* sẽ ở đâu?

Ồ, huyết ấy màu nhiệm biết bao
Cho tôi sạch trắng như tuyết;
Tôi biết chẳng có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

167 Ôi, chào ôi, thật là một bài học tuyệt vời! Tiếng thật rõ ràng!
Và Ngai của Ngài:

...và Ngài *ngự trên ngai* của Ngài. (Ngài không còn ở đây nữa.)

168 Bây giờ, đó là một điều nữa, đó là một bằng chứng rằng Hội thánh được cất lên trước cơn Đại Nạn. Thấy không? Tại sao? Tại đây Ngài ngồi trên Ngai trong sự Vinh hiển, và Hội thánh đã được cất lên, và kể đến trong Đại Nạn.

169 Tôi luôn nói rằng vào thời Nô-ê, Nô-ê ở trong tàu trước khi một giọt mưa rơi xuống. Lót đã ra khỏi Sô-đôm trước khi lửa giáng xuống. Và Hội thánh sẽ ở trong sự Vinh hiển trước khi bom nguyên tử rơi xuống. Đúng vậy, trước khi nguyên tử rơi.

170 Nói rằng, “Còn điều trước nhất thì thế nào?” Đó là trên những kẻ vô đạo, chứ không phải Cơ-đốc nhân.

171 Bây giờ, để ý. Ồ! Ngài đã hoàn thành công việc của Ngài trên đất và Ngài đã lấy Hội Thánh của Ngài, và bây giờ Ngài sai sự phán xét đến. Thế gian đã khước từ Ngài, và Ngài sai sự phán xét Ngài đến. Ngài và Hội Thánh của Ngài đã đi lên miền Vinh Hiển.

172 Giảng, ở đó trên đảo Bát-mô, người mặc khải cho hội thánh, là hình bóng về Hội thánh được cất lên trong sự Vinh hiển, “Hãy lên đây!” Bày tỏ về...

Anh em nói, “Ông ấy đại diện cho Hội thánh chẳng?”

173 Giảng đại diện, cho mọi người nghe Lời này. A-men! Giảng là đại diện về Huyết của Chúa Jêsus Christ, lời chứng của Lời. Ông là chứng nhân của phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, với mỗi tương giao cá nhân với Đấng Christ, và ông đại diện cho toàn bộ Hội thánh; rằng, mọi người nam hay nữ, trai hay gái đã từng tin vào Đấng Christ, tiếp nhận Ngài trên cùng một cơ sở, ngày nào đó sẽ được triệu tập, “Hãy lên đây!” và sẽ được cất lên trước khi Đại Nạn xảy ra. Hãy nhớ rằng, thời gian Đại Nạn vẫn chưa bắt đầu.

174 Đây là thời gian, thiết lập của sự phán xét. Giảng đã được thấy trước những điều sẽ xảy đến sau thời đại Hội thánh. Thấy không? Vì vậy, nó đã có.

¹⁷⁵ Bây giờ, chú ý một lần nữa câu thứ 3, hoặc thứ 2, “Một Ngai được lập trên Trời, và có một Đấng ngự trên Ngai.” Lúc bấy giờ, cũng chính Thánh Linh đã ở trên đất, đã rời khỏi và đi đến miền Vinh hiển, và đang ngồi (cũng một Chúa Jê-sus mà ở với chúng ta tối nay) trong sự thương xót, đã được đi đến miền Vinh hiển và ngồi trên Ngai.

Và Đấng ngồi trên Ngai có dạng như ngọc thạch anh và...ngọc mã não: và có cầu vồng bọc quanh Ngai, giống như ngọc lục bảo.

¹⁷⁶ Tôi sẽ kết thúc, bởi có những anh em khác nữa giảng.

Có lẽ tôi sẽ lấy điều này vào buổi sáng, ngay tại đây. Và vì thế, “giống như một viên ngọc lục bảo.” Ồ, chao ôi! Ồ!

Có những người hầu như ở khắp mọi nơi,
Tấm lòng họ bùng cháy (Anh em chẳng yêu
thích điều đó sao?)

...Lửa đã giáng xuống vào lễ Ngũ tuần,

Đã thanh tẩy và làm cho họ sạch;

Ồ, Nó đang cháy trong lòng tôi bây giờ,

Vinh hiển thay Danh Ngài!

Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
người trong họ.

¹⁷⁷ Giảng, đã được Đức Chúa Jê-sus gọi và triệu tập đến, được Đức Chúa Trời hứa ở đó rằng ông sẽ thấy sự xuất hiện của Con Người. Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giảng, và họ đang đứng hiện diện, khi Chúa Jê-sus phán với họ và nói, “Có một vài người đứng đây sẽ không nếm trải sự cho đến khi họ thấy Con Người đến.” Ngài không phán *tất cả* những người đang đứng đó, nhưng *một vài*. Và họ đã đi, vài ngày sau đó, và thấy trật tự của sự phục sinh được nhắc lại, và sự tái lâm của Chúa.

¹⁷⁸ Ê-li đại diện cho các vị thánh đã chết...Ý tôi là Mô-i-se, và những người được sống lại. Ê-li đại diện cho nhóm đã được chuyển dịch. Hãy nhớ, Mô-i-se là người đầu tiên, và sau đó là Ê-li. Ê-li là sứ giả của ngày sau rốt, rằng cùng với ông và nhóm của ông sẽ đến sự sống lại...sẽ đến...ờ, tôi muốn nói là, tiếp đến sẽ có

sự Cất lên. Môi-se mang vào sự sống lại còn Ê-li mang vào nhóm sự Cất Lên. Và, ở đó, cả hai đều được đại diện ngay tại đó.

179 Và sau một lúc họ để ý rồi, và họ đã thấy, và Phi-e-rơ nói, “Chúng ta hãy dựng ba đền tạm. Một cái cho những kẻ theo luật pháp, một cái cho những kẻ theo Ê-li, và chúng ta hãy hành động (một số người trong họ) theo cách này.”

180 Và trong khi họ đang nói, một Tiếng nói đã cất lên và phán, “Này là Con yêu dấu của Ta, các người hãy nghe Ngài.” Và khi họ nhìn lại, họ chỉ thấy một mình Chúa Jê-sus, mọi thứ đã nhập thành Một. Ồ, và Ngài là Sự Sáng, Lẽ thật, Đường đi, Cái Cửa, Cái Mống.

181 Ồ, ngày mai chúng ta có một bài học tuyệt vời, ý Chúa. Ngày mai chúng ta sẽ hiểu được “sự phán xét”; chúng ta hiểu được “ngọc mã não,” thấy nó tượng trưng cho điều gì, nó đóng vai trò gì. Và chúng tôi lấy—lấy—lấy “bích ngọc” và chúng ta lấy...tất cả các loại ngọc khác nhau, và chúng ta hiểu những điều này thông qua sách Ê-xê-chi-ên, quay trở lại Sáng thế ký, rồi trở lại đến Khải Huyền, đến giữa Kinh Thánh, liên hệ tất cả lại với nhau, những viên đá và những màu sắc, vân vân. Và sau đó chúng ta đưa nó trở lại ngay vấn đề đó và xem liệu điều đó có đúng không. Hiểu không? Xem nó có cùng sắc thái và mọi thứ, chỉ giống nhau. Và cùng một Đức Thánh Linh, cùng một Đức Chúa Trời, cho thấy cùng một dấu hiệu, cùng một điều kỳ diệu, làm cùng một điều như Ngài đã hứa!

182 Ngài đã phán bảo với Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, và họ đứng đó, tất cả các môn đồ của Ngài, nói, “Một vài người trong các người sẽ không thấy sự chết cho đến khi họ thấy Con Người đến trong Vương quốc của Ngài.”

183 Nói cùng Giăng, nói...Phi-e-rơ đã nói, “Ngài sẽ làm gì với người đó? Ngài...Người—người đó, chuyện gì sẽ xảy ra với người đó?”

184 Ngài phán, “Can hệ gì tới người nếu người thấy sự Ta đến?” Và Ngài đã cho ông sống để thấy được điều ấy! Sau khi những người còn lại đều đã chết và biến mất, Giăng còn sống và nhìn thấy sự đến của Chúa được xem thấy trong năng quyền, toàn

cánh từ thời của ông cho đến khi sự Phán xét đã qua và thời Ngàn năm bình an đến. Giảng đã được chứng kiến từng chi tiết nhỏ của nó, và một Ngàn năm bình an chấm dứt, và Thời đại Nước Trời bắt đầu. Vì vậy Ngài giữ đúng lời của Ngài, phải không?

¹⁸⁵ Chúng ta sẽ đánh dấu câu thứ 2. Ý Chúa, chúng ta sẽ bắt đầu câu thứ 3 vào buổi sáng.

Chúng ta hãy cúi đầu.

¹⁸⁶ Tối nay bao nhiêu người, trong nhà thờ này, mà biết, rằng, thưa anh, (chị em), rằng một ngày nào đó anh chị em sẽ được gọi, anh chị em đã sẵn sàng hay chưa? Dù anh chị em đã sẵn sàng hay chưa, anh chị em sẽ được gọi đến gặp Đức Chúa Trời. Tiếng kèn đó sẽ vang lên; và khi tiếng kèn đó vang lên, nó sẽ vang lên để định tội anh chị em, ở nơi anh chị em sẽ không bao giờ sống lại và anh chị em sẽ bị dày vò trong hố địa ngục của quỷ dữ có thể trong hàng triệu năm, hoặc anh chị em sẽ được gọi lên nơi Cao để gặp các Thánh đồ vinh hiển.

¹⁸⁷ Chắc chắn như Đức Chúa Trời đã giữ Lời Ngài với Phi-e-ơ, Gia-cơ và Giảng; cũng chắc chắn như Ngài đã giữ Điều đó đối với Giảng, người được yêu, người được mặc khải; thật chắc chắn như Ngài đã giữ lời hứa của Ngài qua các thời đại hội thánh; chắc chắn rằng Ngài đã hứa trong những ngày cuối cùng này Ngài sẽ ban xuống trong một cơn mưa cuối mùa và sẽ mang lại cùng một Thánh Linh ở trên đất trong Ngài, Sự Sáng sẽ chiếu sáng trong lúc chiều tối và bày tỏ cùng một Quyền năng, cùng những dấu kỳ ấy, và mọi thứ khác mà Ngài đã làm trong ngày của Ngài Ngài sẽ cho thấy nó một lần nữa trong “Cửa mở rộng” này trong ngày cuối rồi.

¹⁸⁸ Nó đây này! Chúng ta đã nhận được Điều đó ngay với chúng ta giờ này, là Đức Thánh Linh, Đức Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh em...Nó đang rao giảng cho anh em, Nó đang dạy dỗ anh em, Nó đang cố giải bày cho anh em thấy điều gì đúng và điều sai. Đó là Chính Đức Thánh Linh đang nói qua môi miệng của con người, đang hoạt động giữa loài người, cố gắng bày tỏ lòng thương xót và ân điển.

189 Và anh em nào chưa nhận lãnh Ngài, và trong Đêm Giao Thừa này mời anh em hãy đưa tay lên với Đức Chúa Trời và thưa rằng, “Đức Chúa Trời ôi, xin cho con được nhận lấy Quyền năng mà đã có trên Giăng người khải thị, hầu cho khi con được gọi con sẽ đến trước Ngài trong sự bình an như Giăng vậy?” Hãy giơ tay lên. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh. Cho cả hội thánh. Xin Chúa ban phước anh chị em. “Xin cho con luôn sẵn sàng trả lời khi được gọi.”

190 Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, như đêm Giao Thừa này...chỉ khoảng hai giờ nữa thôi và nó sẽ kết thúc, sẽ là một năm mới. Những gì chúng con đã làm trong năm nay chúng con đã làm được. Nhiều điều con đã làm, mà, con thấy xấu hổ về bản thân mình; con ăn năn về những điều đó, Chúa ôi.

191 Và có rất nhiều điều con đã làm mà nhiều anh em của con đã không hiểu. Nhiều anh em của con ngoài những cánh đồng truyền giáo không hiểu tại sao con lại làm như vậy. Nhưng, thưa Cha, con đã làm chúng bởi vì con được dẫn dắt để làm. Con cầu xin, Cha ôi, rằng Ngài sẽ không bao giờ để con phải xấu hổ về sự dẫn dắt đó. Nhưng xin dẫn dắt con, Chúa ôi, tiếp tục làm như con được hướng dẫn để làm. Xin giúp con, Chúa ôi, vì con thành tâm muốn biết ý muốn của Ngài, để con có thể làm điều đó để mang (như Ngài đã chỉ cho con nhiều năm trước đây khi con rời nhà thờ này) Bánh Sự Sống đến cho các dân tộc trên thế giới. Khi con nhìn thấy núi Bánh vĩ đại đó, và các Thánh đồ mặc áo trắng đến từ khắp thế gian để ăn Bánh Sự Sống này. Ôi Chúa, xin cho con— Ôi Chúa, xin cho con đừng bao giờ, đừng bao giờ không nuôi dân sự bằng Bánh Sự Sống.

192 Xin ban phước cho những linh hồn đói khát ở đây đã giơ tay ngay bây giờ. Họ đang tìm kiếm nhiều hơn về Sự Sống. Con nguyện xin Ngài sẽ đổ đầy họ bằng Đức Thánh Linh, Chúa ôi, mỗi người trong họ. Đức Chúa Trời ôi, xin nhậm lời. Xin ban phước cho họ. Xin vừa giúp các anh em chúng con, ở khắp mọi nơi.

193 Xin ban phước cho những anh em mục sư truyền đạo của chúng con là những người đang chuẩn bị lên đây lần nữa, trong chốc lát bây giờ, những anh em khác sẽ chia sẻ. Chúng con cầu nguyện rằng họ sẽ ban Bánh Sự Sống cho chúng con đêm nay,

Cha ôi, khi chúng ta sẽ lắng nghe cách chăm chú và tôn kính để nghe Tiếng ấy. Xin nhậm lời.

¹⁹⁴ Xin ban phước cho chúng con. Và nguyện năm mới này bắt đầu lộ ra với những hy vọng mới, mang đến những tư tưởng mới, những khả năng mới, năng lực mới, ồ, mọi thứ. Nguyện chúng con được đổi mới lần nữa, Chúa ôi, bởi những ơn phước và lời hứa của Ngài. Chúng con giao phó chính mình, với lời cầu xin của chúng con, trong tay Ngài. Trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin cảm ơn, các anh em và các chị em của tôi.

¹⁹⁵ [Anh Neville nói: Tôi chắc chắn rằng tất cả chúng ta đều có thể vui mừng vì chúng ta không hề vùi vạng chút nào và sẽ rất vui khi được tiếp tục lắng nghe Anh Branham ở đây tối nay mang sứ điệp này đến cho chúng ta. Và đó là Sứ điệp khuyến khích chúng ta vì chúng ta biết rằng có Chúa ở trong Nó. A-men.] Ngợi khen Chúa!

¹⁹⁶ [Và về những gì Ngài đã phán thì Ngài có thể thực hiện nó ngay cả cho đến khi Ngài tái lâm.] Vâng. [Và Ngài sẽ làm điều đó, không chỉ thế thôi, tôi đã nhiều lần nói rằng...chúng ta nói rất nhiều lần với mọi người, “Anh có tin rằng Chúa Jêsus Christ có thể chữa lành cho anh không?” và, tất nhiên, anh em thường có thể khiến họ đồng ý với điều đó. Nhưng vấn đề của nó là, “Anh có tin rằng Ngài sẽ chữa lành cho anh *bây giờ* không?”] A-men! [Rồi đôi khi người ta nói, “À, tôi không biết.”]

¹⁹⁷ [Người phụ nữ vừa qua đời tại bệnh viện, tôi đã vào gặp chị ấy, tôi nói, “Chị ơi, chị vẫn còn tin rằng Chúa Jêsus cứu chứ?”]

[Chị ấy nói, “Vâng, tôi tin.”]

[Tôi đã nói, “Chị có tin rằng Chúa Jêsus Christ chữa lành không?”]

[Chị ấy nói, “Có, thưa anh, tôi tin.”]

[Tôi nói, “Chị có tin Ngài đang chữa lành cho chị ngay bây giờ không?”]

[Chị ấy nói, “Điều đó tôi không biết.”]

[Và tôi nói, “Chị ơi, chị có thể biết điều đó vì lời hứa là dành cho chị.”] A-men! [A-men. Ngài đã thực hiện lời hứa.]

¹⁹⁸ [Bây giờ, trong khi chúng ta sẽ nghe một trong người anh em khác của chúng ta ở đây. Chúng ta có một số quanh đây và điều này... Vào đêm Giao Thừa, chúng ta không có chương trình sắp xếp trước, chúng ta chỉ đến với nhau và để Chúa hành động khi Ngài hướng dẫn và dẫn dắt.] A-men! [Và anh em biết đấy, đã lâu rồi chúng ta chưa nghe Anh Pat Tyler và đưa ra lời chứng của mình hoặc bất cứ điều gì Chúa đặt để trên lòng anh. Và chúng ta sẽ mời Anh Pat mang đến bất cứ điều gì Chúa đặt trên tấm lòng của anh ấy.]

¹⁹⁹ [Nhưng trước khi anh ấy lên, một người anh em Cơ-đốc tốt ở phía sau đó, Anh Randall Hyman, và anh ấy ở đây và anh ấy có tài năng hát ca ngợi Chúa và anh em biết đấy, tôi chỉ muốn anh ấy có thể sử dụng tài năng đó vì sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời, vì vậy tôi sẽ mời Anh Randall xem anh ấy có đến và hát cho chúng ta nghe không. Anh ấy đã hát cho chúng ta nghe một hoặc hai lần ở đây và sẽ mời anh ấy sử dụng tài năng của mình một lần nữa vào đêm nay cho Chúa Jê-sus, nếu anh ấy muốn. Ước gì bây giờ anh ấy sẽ đến để hát cho chúng ta nghe. Anh ấy có một số thanh niên ở đó mà anh ấy đang giúp chăm sóc, nhưng có lẽ anh ấy có thể lên ngay bây giờ và hát cho chúng ta nghe.]

²⁰⁰ [Trong khi anh ấy đang hát, chúng ta cũng có Anh Kinder ở đây, người anh em Ngũ Tuần yêu dấu, chúng ta rất vui vì sự có mặt của anh ấy. Và chúng ta có Anh J. T. Parnell ở đâu đó, tôi nghĩ anh ấy đang ngồi ngay ở đây ở bên ngoài hàng ghế. Và vui sướng vô cùng vì tất cả những anh em Cơ-đốc nhân tốt lành này,] Beeler ở đó. [những anh em của đức tin. Và chúng ta hãy xem,] Anh Beeler ở phía sau đó. [Anh Beeler cũng ở phía sau đây. Vâng. Anh Beeler đang ở đây và...—Bt.]

KHÁI HUYỀN, CHƯƠNG BỐN PHẦN I VIE60-1231

(Revelation, Chapter Four Part I)

LOẠT BÀI SỰ KHÁI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JESUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 31 tháng Mười hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org